

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI

Nr

Wilno, dnia

30 listopada 1926 roku.

51.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

	Dział	Str. -
1. "Trinitas" o rzekomych przygotowaniach wojennych w Wileńszczyźnie.-	I.	1.
2. Wojskowe pismo "Musu Zinas" o Marszałku Piłsudskim.-	"	1.
3. Swoista interpretacja zjazdu nieświeckiego przez "Lit. Rundschau".-	"	2.
4. Wywiad z litewskim ministrem obrony krajowej.-	"	3.
5. Dziennik brukselski o Litwie.-	"	3.
6. "Manchester Guardian" o Litwie i sprawie wileńskiej w związku z ostatniem oświadczeniem min. Skirmunta.-	"	4.
7. Orientacja na Sowiety.-	"	4.
8. Zaniechanie podróży delegacji robotniczej do Rosji.-	"	7.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

9. Posiedzenie Sejmu z dn. 16 listopada r.b. /Odrzucenie nagłości antypolskiej interpelacji krikszczioniów/-	III.	1.
10. Posiedzenie Sejmu z dnia 19 listopada r.b.	"	2.
11. Posiedzenie Sejmu z dnia 23 listopada r.b.	"	3.
12. Posiedzenie Sejmu z dnia 26 listopada r.b.	"	4.
13. "Lietuvos Zinios" o demagogii opozycji".	"	6.

IV-V. ŻYCIE POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH.

14. Przeciwpolskie demonstracje chrz. dem. studentów w Kownie.-	IV-V.	1.
15. Oficjalny komunikat Elty o demonstracji.-	"	3.
16. "Dzień Kowieński" o demonstracji.-	"	4.
17. "Lietuva" o ostatnich demonstracjach studentów w Kownie.-	"	5.
18. Właściwa ocena interpelacji w sprawie szkolnictwa polskiego.-	"	5.
19. Polakożercze stanowisko organu rządzącego stronnictwa ludowców w sprawie polskiego szkolnictwa.-	"	9.
20. Wyjaśnienia Ministra Oświaty prof. Czepinskas w sprawie stawianych mu co do szkolnictwa polskiego zarzutów.-	"	12.
21. "Lietuvos Zinios" w związku z interview Ministra Oświaty Czepinskas.-	"	13.
22. "Trinitas" o polonizowaniu przez Ministra Czepinskas Litwy.-	"	14.
23. "Darbininkas" o polityce Ministra Oświaty.	"	15.
24. "Rytas" w związku z odrzuceniem interpelacji w sprawie szkół polskich.-	"	15.
25. Fabrykowane protesty ludności przeciwko zakładaniu polskich szkół.-	"	16.
26. Komitet walki z Polakami i jego odezwy.- /Odezwy pogromowe terrorystycznej bojówki litewskiej/-	"	16.

X. K R O N I K A. a/Zagraniczna.-

	Dział.	Str.-
27. Dementi wiadomości o rozpoczęciu handlowych stosunków pomiędzy Litwą a Polską.-	X.	1.
28. Uprzywilejowanie towarów sowieckich.-	"	1.
29. Konsulat łotewski w Rakiszkach.-	"	1.
30. W Związku odzyskania Wilna.-	"	1.
31. W kołach dyplomatycznych.-	"	1.
32. Prasa argentyńska o Litwie i kwestji wileńskiej.-	"	1.

b/ Kronika gospodarcza.-

33. Konie dla Z.S.S.R.	"	2.
34. Termin składania podań w sprawie majątków rozparcelowanych do 1925 r.-	"	2.
35. Litewski bilnas handlowy za październik jest bierny.-	"	2.
36. Narada finansowa w Banku Emisyjnym.-	"	2.
37. Fundusz melioracyjny.-	"	2.
38. Statystyka bezrobocia.-	"	2.

c/ Kronika wewnętrzna.-

39. Rezolucja posiedzenia Komitetu centralnego socialistów co do dalszego udziału w rządzie.	"	2.
40. Zrzeczenie się przez dr. Steponawiczusa godności II Wicemarszałka Sejmu.-	"	3.
41. Wydalenie obcokrajowców.-	"	3.
42. Wszechlitewski zjazd ludowców.-	"	3.
43. Zmiany w Departamencie Leśnym.-	"	3.
44. W Gabinetie Ministrów.-	"	3.
45. Znieważenie kościoła i cerkwi w Jurborgu.	"	3.
46. B. Naczelnik policji pow. Szawelskiego przed sądem.-	"	3.

c/Kronika z zakresu spraw polskich i in. mniejszości narod.

47. Treść interpelacji frakcji chrz. demokracji i narodowców w sprawie zajęci niedzielných.-	"	3.
48. Rezolucja studentów litewskich na mityngu 21 listopada w sprawie polonizacji Litwy.-	"	4.
49. List otwarty p. Kristutisa do studentów "patriotów".-	"	4.
50. Kondolencje wyrażone przez przewodjym partji chrz. dem. i ukin. saj. awanturnikom-studentom.-	"	4.
51. Otwarcie kowieńskiego oddziału Ogólnego Polskiego Związku Zawodowego Ludzi Pracy.-	"	5.
52. Otwarcie nowej sceny polskiej.-	"	5.
53. Zamknięcie żydowskiej szkoły średniej w Kretyndzie.-	"	5.
54. Projekt autonomji mniejszościowej żydowskiej frakcji sejmu.-	"	5.
55. Gratulacje mniejszości narodowch Litwy dla Wilfrana.-	"	5.

d/ Kronika Kłajpedzka.-

56. Nowy Dyrektoriat.-	"	6.
------------------------	---	----

f/ Kronika z zakresu robót publicznych.-

57. Oferta duńska na budowę mostu w Kownie.-	"	6.
--	---	----

g/ Kronika oświatowa.-

58. Komisja muzyczna.-	"	6.
------------------------	---	----

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

"Trinitas" o rzekomych przygotowaniach wojennych w Wileńszczyźnie. -

"Trinitas" N. 42. Artvkuł p. t. : "Tajemnicze objawy w Wileńszczyźnie". Streszczenie. -

Z chwilą, gdy Piłsudski stanął u steru rządu cała jego uwaga została zwrócona w kierunku Wileńszczyzny. Nie trzeba by się temu dziwić. Wileńszczyzna przy gospodarce okupantów cierpi w wielkim stopniu i wartaby była zainteresowania. Atoli z dotychczasowych objawów tego zainteresowania niestety nie widać żeby zawierały one dążenia ku polepszeniu ekonomicznego bytu tego kraju.

Co np: znaczny ostatni alarm wojskowy w Wilnie? Dlaczego próby są czynione z oddziałami wileńskimi a nie gdzie indziej? Sama układa się odpowiedź - w celu demonstracji przeciwko Litwie. Tak też ten alarm wojskowy traktuje prasa zagraniczna - niemal przychylnie względem Piłsudskiego usposobiona. Jego wojsko we demonstracje przeciwko Litwie potwierdza, także inne okoliczności.

Przedewszystkiem sam skład rządu Piłsudskiego. Z pośród 12 ministrów 4-ej są ludźmi kraju litewskiego - sam Piłsudski, Niezabytowski, i Staniewicz pochodzą z Wileńszczyzny, a Meysztowicz jest Poniewieżaninem. "Przychylnie" względem Litwy usposobienie Piłsudskiego jest Litwinom dostatecznie dobrze znane, nie mniej - usposobienie Meysztowicza...

A dalej - częste nawiedzanie Wilna przez obecnych członków rządu i tajemnicze konferencje, wzloty aeroplanów polskich na stronę litewską, pośpieszne skupowanie w Wileńszczyźnie koni dla wojska - wszystko to bezwątpienia nie jest wskaźnikiem pokojowych nastrojów w stosunku do Litwy. -

Jeżeli się do tego doda otrzymane z Wilna wiadomości o tem, że stronnicy Piłsudskiego w Warszawie stanowczo wypowiadają się za natychmiastowym wypadem na Litwę - to się pojmie, że ponownie Litwie grozi niebezpieczeństwo ze strony Polski. Dlatego też Litwini winni być przygotowani do wszelkich nieprzewidzianych możliwości. Baczność należy, by nie powtórzyły się smutne wypadki z 1920 r.

Wojskowe pismo "Musu Zinas" o Marszałku Piłsudskim. -

"Musu Zinas" N. 9 r. b. Streszczenie. -

Autor wypadków majowych Marszałek Piłsudski oficjalnie kierował się względami sanacji moralnej kraju. Głębsza atoli analiza sytuacji w Polsce z łatwością doprowadzi do przekonania, że Piłsudski błędził i niesłusznie na barki prawicy zrzucał wyłączną odpowiedzialność za ciężki stan Polski dzisiejszej. Genezy stanu tego doszukiwać się należy nie tylko w rządach prawicy, nie tylko w moralnym upadku jednostek naczelnych, ile w polityce zaborczych powstań i politycznego romantyzmu, zapoczątkowanej przez samego Marszałka i gorliwie realizowanej przez jego następców. Od polityki tej nawet dziś Piłsudski nie ma widocznie zamiaru odstąpić. Piłsudski nie mniej jest winny od prawicy. Niedaleka przyszłość okaże, czy zdoła bohater wypadków majowych winę swą odkupić, czy też pogłębi ją jeszcze bardziej. -

Marszałek Piłsudski dobrze jest Litwie znany, jako autor "żeligowskiej" i zaborca stolicy litewskiej. Z drugiej znowu strony Piłsudski całe życie walczył o Polskę i jej niepodległość. Po odzyskaniu tej ostatniej Polska w osobie Piłsudskiego nie zadowolila się granicami etnograficznymi, lecz zapragnęła stać się państwem "od morza do morza" przy jednoczesnej inkorporacji Ukrainy, Litwy i Białorusi. Głęboko przejęty utopjami

...the ...

(1) The first step is to identify the problem.

1964-1965

romantyzmu politycznego Piłsudski wierzy, że on jeden może dać Polsce dobrobyt i jemu jednemu tylko przysadził los matowanie Polski od niebezpieczeństwa zewnętrznego i bezładu wewnętrznego.

Naogół rzecz prosta, przekonanie takie nie może zasługiwać na potępienie, lecz niepodobna też zapominać, że Piłsudski, jako zapartwiony wieczny rewolucjonista i nie liczący się zbytnio ze środkami wachrzewiciel może w najlepszej intencji wszystko zepsuć.

Co do uzdolnień Piłsudskiego panują różnorodne poglądy. Ujemna pod tym względem opinia znajduje swój wyraz wśród członków prawicy. Marszałek Senatu p. Trąpczyński scharakteryzował na jednym z posiedzeń senackiej komisji wojskowej Piłsudskiego, jako pozbawionego kwalifikacji naczelnego wodza na wypadek większej wojny. Egzamin z 1920 r. wypadł zdaniem p. Trąpczyńskiego, dla Piłsudskiego ubojemnie. Większość wszelako armji, zwłaszcza byli legionści, wnoszą "dziadka" pod niebiosą. Zawodowi natomiast oficerzy /z formacji austrijskich/ uważają Piłsudskiego za demoralizatora armji, co po części znalazło potwierdzenie w wypadkach majowych. Piłsudskiego, poza większością armji, popierają także drobni rolnicy, robotnicy i drobna burżuazja, spodziewająca się sanacji ekonomicznej.

Naogół biorąc wypadki majowe są naturalnym wynikiem 8-letniej niefortunnej polityki polskiej. Piłsudski jest dziś faktycznym dyktantem życia politycznego w Polsce, która weszła na nowe tory.

Litwa winna ze specjalną uwagą za rozwojem wypadków w Polsce śledzić, gdyż mogą one odbić się boleśnie na skórze najbliższych sąsiadów Polski. Litwa może życzyć Polsce nie tylko sanacji materialnej, ekonomicznej, lecz też i moralnej, przede wszystkim atoli naprawienia krzywd sąsiedzkich, bez czego wszelkie sanacyjne wysiłki narodu polskiego pozostaną jałowymi.

Swoista interpretacja zjazdu nieświeskiego przez "Lit. Rundschau".-

"Litauische Rundschau" N.265 z 23/XI.r.b. Artykuł p.t. "Zjazd w Nieświeżu". Streszczenie.-

Trzy tygodnie mijają od chwili, gdy Piłsudski w gronie doradców i czcicieli udał się do Nieświeża w celu zawarcia związku ze szlachtą polską. Oficjalnie zaś w celu dekoracji krzyżem grobu swego byłego adiutanta. Faktycznie, dalsze plany Marszałka pokrywają jeszcze tajemnica. Krąży jedynie domysły i pogłoski o koronie, regencji i t.p. Nie ulega atoli wątpliwości, że zjazd nieświeski wywrze doniosły wpływ na przyszły ustrój Polski. Piłsudski chciał w wielkiem ziemianstwie pozyskać sojusznika przeciwko blokowi prawicowemu. Od arystokracji domagał się Marszałek poparcia pieniężnego, ściągnięcia do kraju kapitałów zagranicznych i t.p. jednym słowem dźwignięcia Polski z upadku gospodarczego. W zamian za to przysięgał Piłsudski wielkiemu ziemianstwu wpływ w rządzie i sejmie, oraz ochronę przeciwko parcelacji latyfundiów. - Takie są ogólne zarzysy przemierza w odniesieniu do wewnętrznych stosunków krajowych. Niewątpliwie atoli poruszane też były sprawy polityki zagranicznej. Świadczy o tem fakt wzięcia w żegludzie nieświeskim udziału b. obszarników polskich z Rosji i Litwy. Niechybnie błysnęła przed nimi nadzieja odzyskania utraconych dóbr. Poza tem zjazd nieświeski odbył się niedługo po pakcie litewsko-sowieckim i bezpośrednio po nocy polskiej do ZSSR, co pozwala uważać zjazd nieświeski za demonstrację w odpowiedzi na bratanie się Litwy z Rosją. Trudno atoli orzec, czy za demonstracją nieświeską kryją się poważne zamiary wojownicze. Byłoby to jednak bardzo możliwe w związku z marzeniami Piłsudskiego o Polsce od "morza do morza".

Historia Polski się powtarza. Znowu wypływają na światło dzienne konfederacje, tajne konferencje i zjazdy, zdala od stolicy decydujące o losie państwa i przypisujące sobie wyłącznie prawo salwowania ojczyzny. Ostatnio zjazd nieświeski bardzo żywo przypomina Targowicę, za którą upadek Polski nastąpił.

komitetu politycznego. Pismo to było skierowane do ...
Pismo to było skierowane do ...
Pismo to było skierowane do ...

Co do zadania Pismu to było skierowane do ...
Uważa się, że w tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...

W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...

W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...

W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...

W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...

W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...
W tym zakresie ...

W y w i a d z l i t e w s k i m m i n i s t r e m O b -
r o n y K r a j o w e j . -

"Memeler Dampfboot" N. 273 z 21/XI. r. b. zamieszcza wywiad korespondenta pewnej rosyjskiej gazety rosyjskiej z litewskim ministrem Obrony Krajowej ppułk. Papeczkvsem. Wywiad ten podajemy w dosłownem brzmieniu:

Przeprowadzony został plan wzmocnienia oddziałów liniowych, przez co gotowość bojowa armii litewskiej znacznie się podniosła przy jednoczesnej redukcji pewnych wydatków. Armia jest starannie wćwiczona, dowództwo zaś stoi na wysokości swego zadania. O skutecznej agitacji komunistycznej w wojsku mówić nie może. Większość żołnierzy pochodzi ze wsi, stanowiąc niepodatny na radykalną propagandę polityczną materiał. Ministerstwo poczyniło kroki w celu podniesienia stanu ~~materyj~~ materialnego oficerów. Miesiące jesienne mogą być pod względem militarnym nazwane "sezonem martwym". Dopiero z wiosną nastaje czas poczynañ wojennych. Czasu obecne są okresem ciszy. Nieco odmienna sytuacja panowała latem r. b., kiedy sąsiad rozpoczął zbrojenia. -

Kwestia wileńska jest tego rodzaju, że Litwa wciąż musi być w zbrojnym pogotowiu. Z napiętą uwagą śledzi się za wypadkami z tamtej strony granicy. Armia litewska gotowa jest do odparcia wszelkiej agresji. Litwa daleka jest chęci opanowania obcego kraju, lecz swego terytorjum Litwa również nie ustąpi.

Z militarnego punktu widzenia, pakt gwarancyjny zawarty z ZSSR jest donioślejszy dla sąsiadów, aniżeli dla Litwy. Polska np: na wypadek własnej agresji liczyć się musi z możliwością zagrożenia terytorjum. Polityka litewska jest jednak w wysokim stopniu pokojową. Litwa ze wszelkimi dążyć do utrzymania pokoju, co jednak nie znaczy, aby zaniechane być miało terytorjum, które powinno do Litwy należeć. -

Obcą jest obecnemu rządowi litewskiemu nieodpowiedzialna demagogia pewnych b. wojskowych, należących do innego obozu politycznego i wyzywających patriotyczne i narodowe uczucia dla własnych celów. Jednakże rząd winien zawsze być świadomy swych zadań narodowych. -

D z i e n n i k b r u k s e l s k i o L i t w i e . -

"Lietuva" N. 264 z 22/XI. r. b. Streszczenie. -

Wychodzący w Brukseli dziennik ekonomiczny "Le Lloyd Commercial" w jednym ze swych ostatnich numerów daje przegląd życia gospodarczego i państwowego Litwy. - Stwierdza więc, że w miesiącach styczni-marzec r. b. eksport litewski do Belgii wyniósł 0,5 tonn artykułów spożywczych na sumę 3,300 lit., 1,924,3 tonn metr. surowców na sumę 4,788,900 lit., 52,2 t. fabrykatów na sumę 93 tys. lit. Import zaś litewski z Belgii wyniósł 1,032 t. surowców na sumę 202 tys. lit. o 27,5 t. fabrykatów na sumę 109,800 lit. -

Poza tem pismo podaje zarzys konstytucji litewskiej, obszar terytorjum Litwy, skład korpusu dyplomatycznego i t. p. Na zakończenie stwierdza "Le Lloyd Commercial", że Litwa, jako kraj kraj rolniczy i leśny zasługuje na poważne zainteresowanie handlu międzynarodowego. Poza tem Litwa, dzięki swej geograficznej sytuacji, ma świetne warunki pozostania krajem tranzytowym, zaś nie zamierzając port Kłajpedzki stać się winien składnicą nie tylko dla Litwy, lecz także dla wschodnich prowincji polskich oraz zachodnich terytorjów rosyjskich. -

Wreszcie wzmiankuje pismo o budżecie litewskim, uprawie lnu, regulaminie spławu drzewa Niemnem, stosunkach handlowych, Litwy z zagranicą, składzie nowego sejmu litewskiego i t. p. .

"Manchester Guardian" o Litwie i sprawie wileńskiej w związku z ostatnim oświadczeniem min. Skirmunta. -

"Lietuva" N.262 z 19/XI.r.b. Streszczenie artykułu dziennika angielskiego "Manchester Guardian" /z 8/XI./ interpretującego oświadczenie posła polskiego w Londynie p.Skirmunta w sprawie wileńskiej.-

P.Skirmunt zapomina widocznie, że Litwa bynajmniej nie prosiła Konferencji Ambasadorów o arbitraż, a tylko o dyskusję w związku z pogwałceniem ugody suwalskiej przez Polskę. Litwa nie zrzekła się też swych praw na rzecz Konferencji Ambasadorów. Polska przyjmując art.87 traktatu wersalskiego praw już nie posiadała, gdyż przekazała je Radzie Najwyższej. Z drugiej strony zachodzi potrzeba wyjaśnienia jurydycznej kompetencji Konferencji Ambasadorów oraz interpretacji art.87 traktatu wersalskiego. Niema znaczenia orzeczenie Rady Ligi Narodów, jakoby nie widzi ona potrzeby przedkładania spraw wileńskiej przed Sąd Najwyższy. Rada Ligi Narodów bowiem w skandaliczny sposób rozminęła się z tekstem własnego raportu, który wyraźnie głosi, że "Rada nie może uznać żadnej decyzji, bez zgody obu stron zainteresowanych". Wobec odmowy Litwy uznania decyzji Konferencji Ambasadorów w sprawie wileńskiej, decyzja ta traci tem samem znaczenie i nie może być podstawą pokoju.-

O r j e n t a c j a n a S o w i e t y . -

"Lietuvis" N.46. Przemówienie prof.Woldemarasa o traktacie litewsko-sowieckim.- Streszczenie.-

Szanowni posłowie.-

Zadna bodaj dotychczasowa umowa, przez Litwę zawarta nie narobiła tyle hałasu i nie wywołała tylu komentarzy zarówno w kraju, jak i zagranicą, jak ten oto traktat z Sowietami.- Już ta jedna okoliczność winna nas skłonić do poważnej analizy i wypowiedzenia się, jak mianowicie my Litwini ten traktat oceniamy i jakie przypisujemy mu znaczenie...

Pozwolę sobie przypomnieć wszystko, co wpłynęło na powstanie omawianego traktatu, a następnie wykażę dokumentalnie same fakty. Wypadnie mi zacząć od czasów odzyskania przez Litwę niepodległości, albowiem w traktacie niniejszym znajdziemy odbicie całej naszej polityki zagranicznej.-

W jakich okolicznościach się znalazła i jak powstała Litwa Niepodległa? Mój przedmówca - p.Stulginskis - wierzy, że odzyskanie niepodległości Litwy jest wynikiem wyłącznie poświęcenia się jej synów. Mnie się zdaje, że słowami temi niesłusznie obraził on pamięć dawnych działaczy litewskich, którzy nie mniej od nas dla Litwy się poświęcali, a przecież odzyskać niepodległości nie byli w stanie. Świadczy to o tem, że jednego poświęcenia dla odzyskania ~~niepodległości~~ niepodległości nie wystarczyło, że niezbędne jeszcze były warunki inne. Warunki owe zostały stworzone przez wojnę wszechświatową i rewolucję rosyjską z 1917 r. W czasie wojny światowej obie strony walczące podnosiły, że w walce swej mają na względzie odzyskanie ~~niepodległości~~ niepodległości dla narodów, które oddawna już nosiły jarzmo niewoli. Ale tego rodzaju wypowiedanie się było niczem innym, jak orężem walki. Takimi wyznawcami odzyskania niepodległości dla ujarzmionych narodów był zarówno car rosyjski, jak i niemiecki kaiser.-

Nadszedł r. 1917 i rewolucja rosyjska i dopiero ona szerzej postawiła kwestję samostanowienia narodów. Rada robotnicza i żołnierska w Piotrogradzie zaczęła rozważać, czy nie należałoby Litwie przyznać prawa niepodległości i niebawem w końcu maja 1917 r. wypowiedziane zostały na ten temat przemówienia Litwinów rosyjskich w Sejmie i jedynie niepomysłny rozkład się w tym sejmie spowodował, że przyznanie niepodległości Litwy zostało odwołane. Prawo samostanowienia było przyznane dopiero po rewolucji bolszewickiej, kiedy to po raz pierwszy ogłoszono, że każdy naród ma prawo oddzielenia się od państwa, w skład którego uprzednio wchodził. W prywatnych rozmowach w tej sprawie odbytych jesienią 1917 r. w tak zwanym w Rosji w przedparlamentcie Zinowjew oświadczył, że bolszewicy przyznają prawo takiego oddzielania się, choćby wszystkie partje były przeciwnego zdania.

Bez tych wszystkich okoliczności nie mogłaby Litwa odzyskać niepodległości nawet przy największym poświęceniu jej synów. Mówiono tu, że bolszewicy są tacy - że są owacy, ale ich program ten jeden z pierwszych ocenił nikt inny, jak prezydent Stanów Zjedn. Wilson /śmiech na prawicy/, którego oświadczenia skryształizowane w sławnych 14 punktach, były pod wpływem oświadczeń bolszewickich /na prawicy : Omyliłeś się pan, panie profesorze/. Nie omyliłem się. Jeżeli nie wierzycie, przeczytajcie przemówienia Wilsona z czasów wojny /Warspeeches/ a zobaczycie, że mówię prawdę.

Jeżeli teraz spojrzymy, jak naszemu młodemu państwu powstałemu w dobie tak niebywałego wstrząsu światowego, udawało się w polityce na Zachodzie i na Wschodzie, to łatwo zauważymy, żeśmy więcej mogli uzyskać na Wschodzie. Na Zachodzie nie mamy więzienia. Nas byliby oddali Polakom, gdyby nie strach przed bolszewizmem i tem samem potrzeba liczenia się z nami.

Powstaje Liga Narodów. Wiele zarzucano tej instytucji - często niesłusznie. Lecz jedno jest jasne: Litwie ona dała bardzo mało. Liga Narodów nie starała się o pokój dla Wschodu Europy, - pozostawiła troskę o pokój z Rosją poszczególnym państwom. Z wiosną 1920 r. zaczynają się rokowania rządów estońskiego, litewskiego, a potem łotewskiego, z rządem moskiewskim. Musimy przyznać, że w traktacie z Moskwą uzyskaliśmy dużo, o wiele więcej niż na Zachodzie.

Pomimo wszystko wydaje się, że Zachód lepiej może zabezpieczyć istnienie państw mniejszych. Przecież traktat wersalski przewiduje Ligę Narodów, w której statucie na wstępie czytamy te ładne zasady: międzynarodowe stosunki prowadzić: otwarcie popierając ich słuszość i honor, czujnie strzec zasad prawa międzynarodowego, starać się o to, by panowała sprawiedliwość i żeby były wypełnione sumiennie zobowiązania zawarte w umowach pomiędzy narodami, wchodzącymi w skład organizacji. - Jest też więcej ładnych rzeczy w tym statucie: obietnice unikania wojny, obrony napadniętego związkowca, zabezpieczenie jego terytorjów i t.d. Pod wszystkimi temi wnioskami rzeczami widnieją podpisy większych i mniejszych państw, między innymi i Polski. Czyż to nie zabezpiecza nas od możliwości napadu ze strony Polski?

Lecz nie upłynął rok od ratyfikowania traktatu wersalskiego, jak Polacy zaczęli pogwałcać statut Ligi Narodów. Wystarczy przypomnieć fakty przekraczania przez nich uznanej tymczasowej granicy Litwy, zerwanie umowy suwalskiej, zajęcie Wilna.

Liga Narodów - prawda - surowo potępiła krok Żeligowskiego, lecz okazała się bezsilną, bo go z Wilna wypędzić. Dlaczego starania Ligi Narodów nie dały pozytywnych wyników? Czy Polska była tak potępna, że złamawszy nie tylko umowę suwalską, lecz jednocześnie wniosła zasady Ligi Narodów, byłaby odważyla się sprzeciwić się wszystkim państwom Europy, Azji, Afryki i Australii? Dziś nie jest tajemnicą, że Polacy przez innych byli namówieni do wszczęcia powstania w Wilnie - oczywiście, i na Górnym Śląsku. - I plan zabrania Wilna był przygotowany nie w Warszawie - a w innej, większej stolicy. Potem nastąpiły rokowania w Brukseli o głosny projekt Hymansa. Oto co nam dał Zachód. /Od Fed. Pracy A co nam dał Wschód? /..

Wschód? A cóż Wschód mógł dać w owym czasie? Przecież Rosja sama była ciężko poturbowana. Wojsko jej cofało się z Polski późną jesienią i nie mogło żadnej wojny zimą prowadzić. Pomimo wszystko jednak Rosjanie nie przyznali w niebawem nadziejnych pertraktacjach Wilna Polsce. Oni się zgodzili uznać między Polską a Litwą te granice, jakie kraje te na drodze ugodowej pomiędzy sobą ustala. Lecz, gdy po pertraktacjach prowadzonych przez Hymansa, do ugody takiej nie doszło, wówczas Rosjanie oświadczyli, że Wilna Polsce nie przyznają. Czegoż od nich więcej można było wymagać? Przecież i własne obszary zagrabione przez Rumunię /Bessarabja/ zostały, a mimo to Rosjanie nie szukają się do wypędzenia stamtąd Rumunów, jakkolwiek im po dziś dzień Bessarabji nie przyznają i dlatego nie utrzymują z Rumunią żadnych stosunków. Czegoż więc od Rosji można było wymagać?

Rosjanie okazali się uczciwsi od Polaków i bardziej w stosunku do Litwy przyjaźnie uposobieni i wtedy, gdy się przeciwstawili zakusom Polaków. Nie jest dziś i to tajemnicą, że w swoim czasie Polacy proponowali Rosji rozdzielenie Nadbałtyku w ten mianowicie sposób, by Polsce przypadła tylko Litwa, a Rosja wzamian za to wzięła by Łotwę i Estonię. /Ambrozajtis z miejsca: "Kiedy to było". / Wtedy, kiedy pan szukał się do swego doktoratu w Szwajcarii. - - -

O tem, jak Rosjanie byli względem Litwinów przychylnie uposobieni, najlepiej chyba dawni członkowie rządu winni wiedzieć, bo nieraz prosili o rozmaite dyplomatyczne przysługi i udawało im się to. -

Wojna Polski z Rosją z 1920 r. wykazała Zachodniej Europie, że nie uda się jej obalić regimu sowieckiego i że trzeba się z Rosją sowiecką liczyć. Wiosną 1922 r. ma miejsce konferencja genueńska, w której też bierze udział Rosja. -

Cóżśmy widzieli w Genui? Na pierwszym posiedzeniu kwestję rozbrojenia podniósł Cziczerin... /Śmiech na prawicy/... Panowie doktorowie, nie śmiejecie się. Przecież to są fakty całemu światu znane... Wówczas prezes delegacji francuskiej Bartu kategorycznie zaprotestował przeciwko podnoszeniu kwestji rozbrojenia i groził opuszczeniem konferencji w razie, gdyby kwestja taka była rozważana. W ten sposób sprawa rozbrojenia na długo została pogrzebana. Chcę tu jeszcze zaznaczyć, że na tej samej konferencji genueńskiej, śmiano się z delegata Litwy, podobnie, jak wy dziś śmiejecie się, że pozwolił on sobie na podniesienie kwestji "stosunków pomiędzy Polską a Litwą". Oto jaka była polityka Zachodu. -

Konferencja genueńska spełzła na niczem. ZSSR w tym samym roku zwołuje konferencję rozbrojeniową w Moskwie przy udziale państw nadbałtyckich, Polski i Rumunii. Ze strony litewskiej przybyła również delegacja z dr. Zauniusem na czele. Przedstawiciele polscy wysunęli wówczas w Moskwie projekt paktu gwarancyjnego, oparty na zasadach, że terytorja kontrahentów względnie będą zgodnie z granicami wytkniętymi przez wzajemne traktaty. W braku zaś tych ostatnich uwzględnia się jedynie faktyczny stan posiadania danego państwa. Delegacja polska miała tu na myśli Litwę. Delegacja litewska winna była kategorycznie przeciwko projektowi Hymansa zaprotestować. Tymczasem Litwini wysunęli projekt ~~własny~~ własny rozstrzygnięcia kwestji granic polsko-litewskich za pośrednictwem trybunału międzynarodowego względnie drogą arbitrażu. Nic też dziwnego, że projekt polski postawiono na porządek dzienny i w rezultacie artykuł w sprawie granic przyjęto. Notabene delegacja sowiecka proponowała kontrahentom przedsięwzięcie środków zapobiegawczych, tak aby żadna organizacja nie terytorjum danego państwa nie mogła dążyć do skasowania istniejących granic. Tem samem zabroniono Litwie wszelkich nawet wewnętrznych tendencji do odzyskania Wilna. Delegacja zaś litewska nie uznała nawet za stosowne przeciwko temu zaprotestować. -

Dziwnem jest obecne stanowisko opozycji sejmowej, która przeciwko paktowi gwarancyjnemu litewsko-rosyjskiemu protestuje, podczas, gdy wówczas za pobytu dra Zauniusa w Moskwie milczała. Przecież różnica pomiędzy proponowanym wówczas, a zawartym obecnie paktem gwarancyjnym niema. Czyżby wówczas obecność delegacji polskiej zamykała Litwinom usta? Wprawdzie ówczesny pakt gwarancyjny nie został przez sejm litewski ratyfikowany, lecz nie chadecji w tem zasługa. -

Znaczenie podpisanego świeżo paktu litewsko-sowieckiego dla Litwy polega głównie na tem, że ZSSR wyraźnie przyznaje Wilno Litwie i gwarantuje bezpieczeństwo terytorjum wymienionego w traktacie z 1920 r. Wzrądzie tem same ZSSR staje w sprzeczności z odnośnym artykułem traktatu ryskiego wyznaczającym zachodnią granicę Rosji, lecz z punktu widzenia prawnego go nie pogwałca, gdyż warunkuje zastrzeżeniem, iż uzna granicę polsko-litewską jedynie po porozumieniu między Litwą a Polską. Rosja nie jest też obowiązana czekać, aż porozumienie to nastąpi. Polska utraciła już niejako prawo porozumienia z Litwą w sprawie granic, nie skorzystawszy zeń dotychczas. Pakt sowiecko-litewski, przypominając, iż traktat z 1920 r. pozostaje w mocy, konstatuje to dosyć wyraźnie. Rzecz prosta, zmiany w stosunkach prawnych polsko-rosyjskich nie znaczą jeszcze, że Rosja trzyma się granicy ustalonej traktatem z 1920 r. Przecież Litwa także nie może narazie osiągnąć swych granic prawnych, pomimo, że przypisuje im tak ogromną wagę.

Chadący wdając się w 1922 r. w pertraktacje moskiewskie wespół z Polakami i skłaniając się do przyjęcia proponowanego wówczas paktu, stoją w dziwnej sprzeczności ze swym dzisiejszym stanowiskiem. Można by posądzać chadeków o to, że są przekupieni przez Warszawę i dlatego ratyfikacji obecnego paktu gwarancji tego się sprzeciwiają. W gruncie rzeczy atoli chadący kierują się wyłącznie względami partyjnymi.

Niema obawy, aby Litwa ratyfikując pakt z ZSSR sprzeciwiała się swym zobowiązaniom względem Ligi Narodów-Preddens Niemiec /Rapallo, a potem wejście w skład Ligi Narodów/ całkowicie Litwę ustawiedliwia.

Z a n i e c h a n i e p o d r ó ż y d e l e g a c j i r o b o t n i c z e j d o R o s j i . -

Przedstawiciel sowiecki p. Aleksandrowski zaprosił przedstawiciela komitetu centralnego związków zawodowych posła do sejmu, Paplauskasa, na naradę w związku z prośbą związków zawodowych o zezwolenie na podróż delegacji robotniczej do Rosji. W toku narady przedstawiciel sowiecki zauważył, iż rząd jego nie przyjmie warunków, za jakimi obcuje komitet centralny związków zawodowych i w żadnym wypadku nie zgodzi się, aby delegacji towarzyszył ktokolwiek z emigrantów. Na to Paplauskas odpowiedział, iż komitet z wystawionych warunków nie zrezygnuje. Na skutek tego oświadczenia narada nie dała żadnych wyników i prośbę związków zawodowych skierowano do Moskwy. Komitet związków zawodowych utrzymuje, iż władza sowiecka z pewnością prośbę komitetu odrzuci i że w ten sposób wysłanie delegacji do Rosji zapewne nie dojdzie do skutku.

"Socjaldemokratas" N. 44 w artykule p. t.: "O podróży do Rosji" dyskutując z "posłem Robotnikiem" wypowiada się przeciwko jeżdżeniu do Rosji. Czwrtamy tam:

"Poseł Robotnik" ostatnio stale agituje za tem, by litewskie związki zawodowe udały się w podróż po Rosji, by zobaczyć jak tam robotnik żyje. Socjaldemokraci do Rosji nie pojadą, a to dlatego, że wiedzą, iż Związek Rad Rosyjskich najcięższymi ofiarami osiągnął znaczne zwycięstwa w rozmaitych dziedzinach życia. Lecz całość życia w obecnej Rosji daleka jest od tego wzoru, jaki propaguje i dla celów swych forsuje oficjalna prasa komunistyczna i zaprzysięgli głosiciele komunizmu. Stan w obecnej Rosji jest tak smutny i straszny, o jaki trudno w najbardziej burżuazyjnych krajach Zachodu, gdzie potężny ruch robotniczy zmusił burżuazję do znacznych ustępstw na rzecz proletariatu.

Robotnik litewski - owsze, winien więcej świata zobaczyć, ale na zachód ma jechać, a nie na wschód. Zawodowy ruch robotniczy na Litwie jest młody i w wielu dziedzinach nawet jeszcze nie zaczął pracy, w wielu dopiero są początki. Robotnik litewski jest w tyle, nie tylko w stosunku do krajów zachodnich, lecz nawet w odniesieniu do swych najbliższych sąsiadów.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

Posiedzenie Sejmu z dn. 16 listopada 1926 r. /Odrzucenie nagłośc antypolskiej interpelacji krikszczio-
niów.-

"Dzień Kowieński" N. 255.-

Po otwarciu posiedzenia II sekretarz pos. Żygiała ogłasza wykaz pism, jakie wpłynęły do Sejmu. Widnieją wśród nich rządowy projekt ustawy o metryfikacji oraz wniesiona przez grupę posłów zmiana ustawy o wynagrodzeniu posłów.-

Odpowiedzi Gabinetu Ministrów na zapytania zostają zdjęte z porządku dziennego i Sejm przystępuje do obrad nad ustawą budżetową, którą przyjmuje w I i II czytaniu. Dyskusja w tej sprawie wypełnia cały czas przed przerwą.

Następnie w obecności Ministra Oświaty prof. W. Czepinskiego rozpoczyna się rozważanie kwestji nagłośc interpelacji ukin. saj. chrz. dem. darbo federacji i narodowców w sprawie polityki oświatowej.-

Nagłość interpelacji uzasadnia pos. Szmulksztis /Ch. dem./ Minister Czepinski wypowiedział się za usunięciem ze szkół zasad religji i narodowości. Tymczasem w kraju powstaje cały szereg polskich szkół narodowych, co wywołuje w społeczeństwie przykre wrażenie i jest szkodliwe dla państwa. Gabinet Ministrów winien niezwłocznie określić swe stanowisko wobec tych faktów.-

Przeciw nagłośc przemawia pos. Wikonis /s.d./ który dzieli interpelację na dwie części. W pierwszej interpelanci zarzucają Ministrowi nieuzasadnione rzekomo przyjmowanie z powrotem nauczycieli, usuniętych przez rząd dawny z posad. Mówca uważa to zjawisko za naprawienie wyrządzonych przez krikszczioniów ~~szkód~~ krzywd i podkreśla, że powrót nauczycieli na dawne stanowiska jest dokonany bardzo ostrożnie, czego dowodzi zaznaczona w interpelacji okoliczność, iż ze 130 usuniętych nauczycieli przyjęto tylko 40. Druga część interpelacji jest poświęcona nowozakładanym polskim szkołom ludowym. Mówca przytacza wyciągi z ustaw o szkolnictwie początkowym, głoszące, że organy Ministerstwa Oświaty są tylko powiadamiane o założeniu szkoły prywatnej i nie mogą zezwolić lub nie zezwolić na otwarcie takiej szkoły. Zarzut więc, że p. Minister Oświaty prowadzi politykę polonizacyjną jest również nieuzasadniony. Naogół interpelacja jest niepoważna. Słowa prof. Czepinskiego zostały w niej wypaczone. Frakcji tak licznej i o tak głośniejszej przeszłości, jak chrz. dem. wypadałoby również przed składaniem interpelacji zaznajamiać się zwykle z istniejącymi w danej sprawie ustawami. Niec nie przemawia za uznaniem nagłośc interpelacji.-

W głosowaniu nagłość interpelacji 35 głosami /soc. dem. lud. i mniejsz./ przeciwko 23 /uk. saj. chrz. dem. darb. fed. uk. partji i narodowc./ zostaje odrzucona. Interpelacja będzie więc rozważana w trybie zwykłym.

Z kolei zostają bez dyskusji zatwierdzone w III czytaniu referowane przez pos. Sugintasa /lud/ etaty urzędu Gubernatora Kłajpedzkiego, poczem następuje ratyfikacja bałtyckiej konwencji geodzyjnej, zawartej przez Niemcy, Danię, Estonję, Finlandję, Łotwę, Litwę, Polskę, Szwecję w grudniu 1924 r. w Helsingforsie, a przewidującej utworzenie bałtyckiej komisji geodzyjnej, której zadaniem ma być troska o uzgodnienie zasad i metod prac geodezyjnych. Fundusz komisji składa się z opłat biorących w niej udział państw, przyczem Niemcy, Finlandia i Szwecja płacą po 500 złotych dolarów rocznie, Dania zaś, Estonia, Łotwa, Litwa, Polska i Wolne miasto Gdańsk po 250 dol. Konwencja została zawarta na 12 lat, poczynając od 1. I. 1925 r.-

W dalszym ciągu pod obrady wpływa projekt ustawy o bezpłatnem korzystaniu z kolei i wagonów służbowych, referowany przez pos. Kwieśkę /lud/.-

Wypowiadając się za rozszerzeniem prawa korzystania z bezpłatnego przejazdu kolejami, pos. R a u l i n a j t i s /d.f./ zaznacza, iż w niektórych państwach, zamieszkałym za miastem urzędnikom przysługuje to prawo w celu np: jeżdżenia do kościoła. W odpowiedzi na to pos. Purenasowa robi z miejsca uwagę, iż jeżeli Krupawiczus lub ks. Szmulksztis zechcą kiedykolwiek pojechać do kościoła, to udzieli się im niewątpliwie gratisowych biletów. -
Po przemówieniu pos. A m b r o z a j t i s a posiedzenie zostaje zamknięte. -

P o s i e d z e n i e S e i m u z d n i a 19 l i s t o
p a d a 1926 r. -

"Dzień Kowieński" N. 258. -

Na wstępie posiedzenia porządek dzienny zostaje uzupełniony przez zmianę ustawy o wynagrodzeniu posłów, która wobec zdjęcia z porządku dziennego z powodu nieobecności Ministrów odpowiedzi rządu na zapytania wpływa odrazu pod obrady i zostaje przyjęta w trzech czytaniach. -

Dyskusję w tej sprawie zapoczątkowuje referent pos. B i e l i n i s /s.d./. Projekt ten został wniesiony przez grupę posłów /dr. Staugaitis - lud. Steponaviczus - chrz. dem. Papiłauskas - s.d. i inni/ i przewiduje, że komisja budżetowo-finansowa podczas rozważania budżetu państwa może odbywać tego samego dnia więcej niż jedno opłacane posiedzenie. Zmiana ta ma na celu przyspieszenie obrad i przyjęcie przez Sejm preliminarza dochodów i rozchodów, gdyż załatwienie sprawy tej przez plenum w znacznej mierze zależy od komisji finansowo-budżetowej, która odbywając dwa posiedzenia dziennie, prędzej zakończy swą pracę. Komisja finansowo-budżetowa uważa projekt ten za możliwy do przyjęcia i wnosi, by zaznaczyć, iż zmiana nabiera mocy z dniem przyjęcia jej przez Sejm. -

Pos. S z m u l k s z t i s /Ch.d./ sadzi, że wychodząc z założenia, iż należy przyspieszyć pracę komisji, trzeba prawa odbywania dwóch płatnych posiedzeń udzielić również innym komisjom. Dużo mówi się u nas o potrzebie oszczędności. Przykładem w tym względzie winien świecić sam Sejm. W tym celu należałoby zmniejszyć liczbę członków komisji sejmowych, lub też znieść całkowite wynagrodzenie za pracę w nich. -

Pos. P l e c z k a j t i s /s.d./ zaznacza, że chrz. dem. na słowach tylko proponują zniesienia wynagrodzenia za udział w komisjach, wniosku jednak odpowiedniego nie wnoszą. Nie są oni opozycją państwową, wskazującą rządowi jego błędy, lecz antypaństwową, która postawiła sobie za zadanie tylko hamowanie prac większości rządzącej. Dlaczego zresztą chrz. dem. nie wprowadzili proponowanych przez siebie zmian wówczas-gdy byli w większości. -

Zabierając podczas dyskusji ogólnej przy III czytaniu powtórnie głos, pos. S z m u l k s z t i s /ch.dem./ oświadcza, że mówił on o projekcie nie swoim, lecz narodowców, których chrz. dem. gotowi są poprzeć. Co do udziału w komisjach, to chrz. dem. ma w nich obecnie tyle miejsc, co i w II sejmie. Owcześnie opozycja nie brała prawie udziału w pracach komisji, poprzestając na składaniu podpisów na liście obecnych, chrz. dem. zaś nie tylko żywo się interesują obradami komisji, lecz również przyjmują na siebie obowiązki referentów, zarzut więc, iż prawica hamuje pracę, jest niesłuszny. -

Po przemówieniu pos. R a d z e w i c z u s a /d.f./ który opowiada się za pozostawieniem wynagrodzenia za pracę w komisjach, występuje znowu pos. P l e c z k a j t i s /s.d./. Prostuje on oświadczenie pos. Szmulksztisa. Nie byłomowy o hamowaniu przez opozycję pracy komisji. Za hamowanie takie mówca uważa dłuższe wystąpienia prawicy na plenum. Nawiązując do słów pos. Szmulksztisa, że chrz. dem. popierają narodowców, pos. Pleczkajtis przypomina, jak krikszczonienie "popierali" narodowców za czasów swych rządów. -

Przewódca narodowców p. Smetona siedział wówczas w więzieniu. Zdaniem chrz. dem. w domu przy ul. Mickiewicza /więzienie kowieńskie/ było najbardziej odpowiednie miejsce dla pierwszego Prezydenta Litwy. Popieraniem narodowców było również zesłanie prof. Woldemarasa do wojskowego bataljonu dyscyplinarnego do Worn. Popierano narodowców również usuwając księdza Mironasa ze stanowiska dziekana za to, że kandydował na liście narodowców, nie zaś u chrz. dem. Wszyscy więc obecni posłowie narodowców rzeczywiście doznali w swoim czasie "poparcia" krikszczioniów. Takiego samego "poparcia" udzielił im chrz. dem. w razie powrotu ~~do~~ władzy w jej ręce. Obecne zaś wystąpienia krikszczioniów mają na celu złamanie tej blokady, jaka się dokoła nich wytworzyła, do wyjścia z tej zupełnej izolacji, w jakiej pozostają. Polityka panów z prawicy doprowadziła do tego, że najbliżsi nawet im pod każdym względem ludzie nie znoszą ich dziś, jako grupę polityczną.

Przy przyjęciu zmian ustawy o wynagrodzeniu posłów, następuje dalszy ciąg dyskusji nad ustawą o bezpłatnym korzystaniu z kolei, w której zabiera głos pos. J a n u s z k i s /s.d./. Ustawa ta zwięża prawa kolejowców. Socjaldemokraci otrzymują w związku z tem moc protestów. Należy pozostawić biletów żywnościowe na wjazd na kurację oraz nie zwiększać czasu służby, po upływie którego urzędnikowi przysługuje prawo korzystania z gratisowego biletu.

Ustawa zostaje przyjęta w I czytaniu. W trakcie II czytania zostaje zarządzone przerwa, po której zastępca chorego Premiera Minister Oświaty prof. Czepinskis odpowiada na zapytanie pos. Purenasowej w sprawie uchwały Gabinetu Ministrów z dn. 3 b.m., która w wypadku, jeżeli mąż i żona zajmują posadę, przewiduje usunięcie ze stanowiska jednego z małżonków. Zdaniem interpelantki uchwała ta dotknie wyłącznie kobiet w zamężnej.

W odpowiedzi swe p. Minister Czepinskis oświadcza, że uchwała ta nie będzie wykonywana.

Następuje rozważanie nagłości interpelacji grupy posłów trzech stronnictw chrz. dem. w tej samej sprawie.

Po przemówieniach posł. G a l d i k a s o w e n j /chd/ za i pos. D a j l i d e /lud./ przeciw nagłości zostaje zarządzone głosowanie.

Za nagłością opowiadają się ukin. sajunga, chrz. dem. darb. narodowcy oraz 2 socjaldemokraci pos. Purenasowa i pos. Markialis - 31 głos. przeciwko - pozostali socjaldemokraci, ludowcy i mniejszości - 31 głos.

Nagłość interpelacji odrzucona. Rozważanie jej nastąpi w trybie zwykłym.

W dalszym ciągu Sejm kończy II czytanie ustaw o bezpłatnym korzystaniu z kolei oraz przyjmuje w III czytaniu ustawę o produkcji i sprzedaży spirytusu odkażonego, poczem posiedzenie zostaje zamknięte.

P o s i e d z e n i e S e i m u z d n i a 23 l i -
s t o p a d a 1926 r.-

"Dzień Kowieński". N. 260.

W Sejmie od rana nastrój podniesiony. W kuluarach rozchodzi się wiadomość, jakoby 3 frakcje chrześcijańskiej demokracji i narodowców złożyły namysłową interpelację w sprawie zajść niedzielnich i na posiedzeniu konwentu senjo ów zażądały rozważenia jej przed tem, nim Sejm przyjmie jakąkolwiek uchwałę w związku z jubileuszem dr. Basanawicza. Ponieważ jednak interpelacja została wręczona zbyt późno i nie tylko posłowie, lecz nawet Prezydium nie mogło jeszcze zaznajomić się z jej treścią, żądanie interpelantów było technicznie niemożliwe do wykonania i zostało odrzucone - interpelacja miała wejść pod obrady w trybie zwykłym.

Posiedzenie zostaje otwarte ze znacznym opóźnieniem, około godz. 10. Marszałek dr. J. S t a u g a i t i s wygłasza na wstępie dłuższe przemówienie, w którym podkreśla zasługi położone przez dr. J. Basanowicza na polu odrodzenia narodowego i kulturalnego Litwy. W końcu mówca odczytuje tekst pisma gratulacyjnego wysłanego Jubilatowi przez Prezydium Sejmu.

Przemówienie Marszałka zostaje przyjęte oklaskami większości sejmowej, poczem posłowie odśpiewują stojąc hymn narodowy.

Zabierając głos powtórnie dr. Staugaitis zaznacza, iż upływa dziś również 8-ma rocznica istnienia armii litewskiej i proponuje wznieść okrzyk na jej cześć. Posłowie ponownie powstają i następuje trzykrotne "wahoo".

Przed przystąpieniem do porządku dziennego w kwestii formalnej otrzymuje głos pos. Mikszys /uk. sajun./ Po pierwszych słowach, dotyczących wysłania dr. Basanowiczowi pozdrowienia, Marszałek przwołuje mówcę do porządku, na co ław chrz. dem. reagują okropną wrzawą, okrzykami "hahaiki", "policja" i t.d. Pos. Mikszys przemawia w dalszym ciągu lecz słowa jego giną w całkowicie w panującym hałasie. Ze strony lewicy rozlegają się okrzyki "Precz z faszystą". Mówca opuszcza trybunę witany burzliwą owacją prawicy.

Z kolei zabiera głos Marszałek dr. Staugaitis, lecz słów jego nie słychać zupełnie, wobec wszczętego przez prawicę hałasu i stukania w pulpity. Z ław krikszcjioniskich pod adresem lewicy padają okrzyki: "Hahaiki", "policja", "Czepinskis", "Pożelka", "komisarze" "precz ze zdrajcami" i t.d. i t.d.

Wśród najokropniejszej wrzawy Marszałek zarządza półgodzinną przerwę.

W czasie przerwy na sali i korytarzach panuje niezwykle podniecenie. Posłowie i licznie zebrana publiczność depatują gorąco.

Otwierając ponownie posiedzenie Marszałek Staugaitis oświadcza, że pismo do dr. Basanowicza zostaje wysłane w imieniu Prezydium Sejmu i było tylko podane do wiadomości plenum.

Dyskusja więc w tej sprawie jest niedopuszczalna, przemówienie pos. Mikszysa było nie w miejscu i zapisani do głosu posłowie nie otrzymują go. Sejm zaś przystępuje do obrad na pierwszym punkcie porządku dziennego - zmianą składu komisji.

Pos. Mikszys /uk. s./ wręcza Marszałkowi kartkę.

Z ław chrz. demokracji rozlegają się okrzyki, żądające głosowania nad ich wnioskiem. Nie zważając na to Marszałek ponawia propozycję przystąpienia do porządku dziennego. Słowa jego wywołują jednak nową burzę prawicy, wobec czego posiedzenie wśród niesłuchanego hałasu zostaje zamknięte. Posłowie prawicy intonują hymn narodowy, poczem wznosząc okrzyki opuszczają salę.

P o s i e d z e n i e S e j m u z d n i a 26 l i s t o -

p a d a . - /Przyjęcie nagłej interpelacji w sprawie demonstracji studentów 21 listopada. Rozpoczęcie dyskusji budżetowej. - /

"Dzień Kowieński" N. 264. -

Po otwarciu posiedzenia Marszałek dr. Staugaitis komunikuje, że interpelacja w sprawie zajść z dn. 21 listopada zostaje przeniesiona na pierwszy punkt porządku dziennego, dalej idą w odpowiedzi Gabinetu Ministrów na zapytanie, dyskusja ogólna w sprawie budżetu na r. 1927 i in.

Nagłość interpelacji uzasadnia pos. Woldemaras /nar./ Zakazanie demonstracji, postępowanie policji z młodzieżą, wdarcie się konnych policjantów do ogródka przy Muzeum Wojskowym - wszystkie te fakty wystarczająco przemawiają za uznaniem interpelacji za nagłą.

Przeciwko nagłości nie przemawia nikt. Zostaje ona uchwalona głosami 5 frakcji interpelantów, przy powstrzymujących się od głosowania soc. dem. lud. i mniejszościach.

Po odczytaniu przez II Sekretarza pos. Zygiailisa tekstu interpelacji zabiera głos pos. Krupawiczus /ch. d./ Po ogólnym zarzucie pod adresem obecnej większości, że weszła ona do Sejmu drogą kłamstwa, mówca napada ostro na każdą poszczególą grupę, wchodzącą w skład tej większości, z osobna. Socjaldemokraci są zdaniem jego awangardą bolszewizmu. W Rosji rządy komunistyczne były również poprzedzone przez okres panowania

socialistów. Nasi socialdemokraci mają zresztą w swych szeregach b. komisarzy bolszewickich /na ławach krikszczińskich hałas, okrzyki: "Precz z Pożelą" /Ludowcy grzeszą brakiem stałej i wyraźnej linii wstecznej. Składają się one zbyt w stronę czerwonej międzynarodówki, negują zasadę narodowości. Ci, wreszcie, którzy wspomnianym wyżej ugrupowaniom posłużyli za pomost do władzy to jest Polacy i Niemcy Skajpedzcy, nie okazywali, według ojca duchownego obozu krikszczińskiego, nigdy lojalności wobec państwa. Taką jest rządząca obecnie większość. I kiedy studenteria bierze inicjatywę otwarcia społeczeństwu oczu, zostaje ona spotkana napaściami policji. /Z ław chrz. dem. okrzyk: Precz, Hańba! -

Demonstrację niedzielną nazywają faszystowską. Jeżeli pod wyrazem faszyzm rozumieć ruch narodowy, to należy przyznać, iż faszyzm jest objawem zdrowym. W takim wypadku, mówi ks. Krupawiczus, i ja jestem faszystą. Lecz trzeba odróżniać faszyzm od mssolinizmu, zwalczającego demokrację. - Ten kierunek nie znajdzie wśród chrz. dem. poparcia. -

Stosunek obecnej większości kończy mówca, wykaże, czy ma ona ręce czyste. /Pos. Purenasowa z miejsca: Wasze dawno zakrwawione! -

Z kolei przemawia pos. P. B. e c z k a i t i s /s.d./. Jeżeli blok klerykalny zamierza stanąć do walki, to społeczeństwo demokratyczne /chrz. dem. z miejsca "Kozacy" / tego się nie zleknie. W niedzielę udowodnilismy, że umiemy odeprzeć ich ofensywę.

Trzeba się jednak zastanowić, czy chrz. demokraci mają podstawę do podnoszenia hałasu dokola tej sprawy. Rząd obecnie jest prawowity temu chyba zaprzeczyć nie ośmieli się, i może być zmieniony tylko w drodze przewidzianej przez Konstytucję. Kodeks Karny przewiduje karę dla funkcjonariuszy administracyjnych za nie sprzeciwianie się kargodnym zamiarom. Ani Minister Pożela, ani policja nie mieli prawa nie reagować, widząc, że się przygotowuje przeciw rządowa demonstracja. Organy więc prawowitej władzy jeżeli się prawowitych, ustawowo przewidzianych środków. Są więc oni w porządku. Natomiast należy wątpić, czy państwowo usposobiony element może się sprzeciwiać zarządzeniom prawowitej władzy i czy takie sprzeciwianie się wychodzi na dobre sprawie niepodległości?

Chrz. dem. przez 6 lat krzyczeli, że socjaliści chcą być w wiecznej opozycji i nie wchodzić do rządu. Dziś socialdemokraci są w władzy i będą ją trzymali w mocnej ręce. Już w czasie pierwszych dni kadencji obecnego Sejmu podczas rozważania ustawy o zniesieniu stanu wojennego, ustawy o zebraniach, prasowej chrz. dem. grozili widmem bolszewizmu. Przeszło 6 miesięcy i przepowiednie się nie sprawdziły. Bolszewizmu się rząd nie obawia, większe niebezpieczeństwo grozi krajowi ze strony ław krikszczińskich. Winowajców demonstracji należy szukać nie wśród młodzieży, co szła ulicą, ale w bloku chrz. dem. /oklaski lewicy, hałas na ławach chrz. dem. / Stan wojenny został zniesiony wszyscy mogą korzystać z wolności, ale nie można dopuszczać do ekscesów. Kto nie stosuje się do zarządzeń prawowitej władzy, ten jest wrogiem państwa. -

Dalszych słów mówcy nie słyszeć zupełnie - giną one w strasliwym hałasie, wszczętym przez chrz. dem. którzy aż do końca przemówienia tupią nogami; walą pięściami w pulpity, wykrzykując: "Precz z nimi" "Nie damy mówić" i t.d. Kilkakrotne usiłowania przewdującego uciszyć panującą wrzawę spełzają na niczym. -

Ostatni przemawia pos. T o l u s z v s /lud. / Frakcja Ludowa nie będzie się sprzeciwiała przyjęciu interpelacji. Chodzi bowiem jej o wyświeślenie prawdy. Powiedział tu ktoś, że my się "boimy prawdy". Nie, my się prawdy nie boimy, owszem chcemy prawdy, ale obiektywnej, nie zaś prawdy Krupawiczusów i "Rytasów". Chcemy wiedzieć, kto był inicjatorem demonstracji, bo wierzymy, że młodzież nasza została oszukana, że jej uczucia patriotyczne wykorzystano dla celów partyjnych. -

Kto dąży do anarchji, ten niech wie, że obecny rząd i grupy, które go popierają, nie dopuszczają do tego. Kraj pragnie spokoju i nie można zezwolić na zamęcenie go. -

W końcu mówca zakłada protest przeciwko słowom pos. Krupawiczusa, że ludowcy negują narodowość i patriotyzm.-

Przemówienie przywódcy frakcji ludowej w kilku miejscach zostaje przerwane oklaskami lewicy i hałasem na ławach chrz. dem.-

W głosowaniu interpelacja zostaje przyjęta, frakcje większości bowiem powstrzymują się.

W sprawie osobistej zabiera głos pos. E n d z i u k a j t i s /ch.d./. Po pierwszych wyrazach patentowanych oszczerca zastosowanych do osoby pos. Pleczkajtisa, na ławach socjalnej demokracji, wybucha hałas, który się ucisza dopiero po cofnięciu na prośbę Marszałka przez mówcę swych słów. Pos. Endziukajtis zaprzecza, jakoby organizował i brał udział w mitingu. Byłoby to dla niego zaszczytem, ale niestety, nie robił on tego.-

W dalszym ciągu Minister Rolnictwa K r i k s z c z u n a s odpowiada na zapytanie ukininku sajunga w sprawie Akademii Datnowskiej, poczem zostaje zarządzone przerwa.

Po przerwie Marszałek odczytuje pismo pos. S t e p a n o w i c z u s a /ch.d./ o wystąpieniu z Prezydium oraz robi uwagi posłom: Radzewiczusowi /d.f./, Karwialasowi /ch.d./ i Endziukajtisowi /ch.d./ na zbyt głośne zachowanie się podczas obrad nad interpelacją, poczem Sejm przystępuje do dyskusji budżetowej, którą rozpoczyna referent pos. B i e l i n i s /s.d./, po którym przemawiają jeszcze posłowie S t e p a n o w i c z u s /ch.d./ i R a u l i n a j t i s /d.f./.-

"Lietuvos Žinios" o m a x x x x x d e m a g o g i i o p o z v c j i .-

"Lietuvos Žinios" N. 256. Artykuł p.t.: Opozycja i demagogia.-

Streszczenie: x

Walcząc ze swymi przeciwnikami politycznymi obecna opozycja nie zwraca uwagi na to, czy środki, jakimi posługuje się nie przyczyniają obywateli do szkody państwu. Każde posunięcie obecnego rządu jest przez prasę krikszczińską przeinaczane. Są rozsiewane fałszywe pogłoski o rozmaitych kryzysach rządowych, chcąc widać zaszkodzić akcji litewskiej zagranicą.-

Tak np: rokowania z ZSSR były w bezwzględny sposób przez "Rytasą" wykorzystywane w celu podważenia dobrych stosunków z państwami nadbałtyckimi.-

"Rytas" puścił plotkę, że jakoby ZSSR w zamiarze obrotu Litwy przed napadem ze strony polskiej okupować ma Estonję.

"Siegodnia" natychmiast przedrukowało kłamstwo "Rytasa" zapewne wiadomość ta sprawiła niezbyt miłe wrażenie w społeczeństwie estońskim.-

Albo rzekomo chcąc łagodzić stosunki pomiędzy mieszkańcami kraju kłajpedzkiego a centralnym rządem litewskim opozycjoniści stale starają się zasiewać na obie strony brak zaufania. 1

Judzenie jednych obywateli Litwy przeciwko drugim stało się prosto rzemiosłem opozycji. Dziecko strzeliło w okno

księdza Buczisa, a już wołają, że oto Żydzi zamierzają się na księży katolickich.

A wreszcie wypadki w kościele św. Trójcy tak są aranżowane, że zdawałoby się opozycja żyć sobie, by się powtórzyć.-

March 1, 1934

Dear Sir:

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of February 28, 1934, in relation to the above captioned matter.

The Bureau is currently conducting an investigation of the activities of the [redacted] and the results of this investigation will be reported to you as soon as they are available.

I am, Sir, very respectfully,
Very truly yours,
[Signature]

Very truly yours,
[Signature]

Enclosed for you are two copies of a report of the [redacted] dated February 28, 1934, in relation to the above captioned matter.

I am, Sir, very respectfully,
Very truly yours,
[Signature]

IV-V, ŻYCIE POLSKIE I INNYCH MNIEJSZYSTYCH NARODOWYCH.-

Przeciwpolskie demonstracje chrz.
dem. studenterii w Kownie..

"Dzień Kowieński" z dnia 23/XI.r.b. N.259.-

W niedzielę, dnia 21 listopada Kowno było widowiskiem za-
krojonej na szeroką skalę antypolskiej demonstracji studentów
inspirowanej niewątpliwie przez chrześcijańską demokrację. Jak wie-
domo, już w poprzednim tygodniu "Rytas" ogłosił, iż w związku z
szerzeniem w Litwie polonizacji i bolszewizacji w niedzielę
dn. 21 listopada w Kownie odbędzie się meeting i demonstracja
"narodowo i państwowo usposobionej studenterii" /t.j. studentów
krikszczionów i narodowców/, która to demonstracja rozpocznie
się o godz. 1 min. 30 w Domu Ludowym przy ul. Mapu. Tymczasem okaza-
ło się wiadomości, że organizacje lewicowe również zamierzają wy-
stąpić z demonstracją. Wobec tego, dla uniknięcia łatwo mogących
wyniknąć ekscesów ulicznych Departament Ochrony Obywatelskiej
wydał rozporządzenie, na mocy którego wszelkie pochody i demon-
stracje uliczne dnia tego zostały zakazane. Dopuszczone były je-
dyne zebrania w lokalach zamkniętych. Studenci chrz. dem. kierun-
ku uzyskali w ten sposób pozwolenie meetingować w sali Domu
Ludowego aż do 11 wiecz.-

O godz. 1 min. 30 rozpoczął się meeting studencki w Do-
mu Ludowym. Widowiska teatru oraz przywilegia sale przepełnione tłu-
mami młodzieży akademickiej w przeważającej części narodowców i
"atejtiników" /organizacja studentów odłamu chrz. dem./. Na scenie
koło ścian ustawiono cztery plakaty z napisami: "Precz z ręką-
mi polskimi od szkół w Litwie". "Niech żyje jedność i naród"
"Prze jedność i patriotyzm ku odzyskaniu Wilna" - "Precz z wid-
mem bolszewizmu na Litwie". Z boku widniały również chorągwie o
barwach narodowych.-

Meeting poprzedziło odśpiewanie hymnu narodowego.
poczem obrano przewidywanego zebrań. Pierwszy mówca oświadczył, iż
hasłem studenterii jest nacjonalizm i demokratyzm "I faszyzm" -
krzyknął ktoś w tym miejscu na sali. Spowodowało to wielką wrza-
wę, okrzyki niezadowolenia i groźby: "Przez okno go".

W dalszym ciągu mówca za przykład studentom stawiał Gre-
cję, Rzym i... Niemcy. Największym wrogiem narodu litewskiego są
Polacy, największym wrogiem demokracji - bolszewicy. Aby odzyskać
Wilno, należy rozbudzić wewnątrz kraju patriotyzm, tymczasem obec-
ny rząd prowadzi szkodliwą politykę polonizacji. W razie zmiany s-
ytuacji politycznej w Litwie, w serca Litwinów będą zwrócone lu-
fy dział ze szkół polskich. Podczas gdy w Wileńszczyźnie, w okupo-
wanej Litwie, szkolnictwo litewskie jest prześladowane, tutaj, w
wolnej Litwie, rząd nie succędzi zakładania nowych szkół pol-
skich, zwłaszcza w pasie granicznych, w którym za poprzednich
rządów ludność już zdążyła się odpolszczyć.-

Drugi z kolei mówca przytoczył dość wymowny przykład
"polonizacji" szkół, który sam mówi za siebie: mianowicie, w Koru-
lach, gm. Janowskiej, istniała dotąd jedna dwuwzdiakowa szkołka
litewska po otwarciu obecnie w tej miejscowości szkoły polskiej,
w litewskiej pozostało zaledwie ...14 uczniów, czyli po 7
uczni na nauczyciela, ponieważ wszystkie dzieci natychmiast
przeszły do szkół polskiej. Wobec tego szkoła litewska musi
być zlikwidowana.-

W dalszym ciągu mówca ubolewał, iż według posiadanych
przezeń wiadomości, do szkół polskich są zapisywane niemowlęta/??/
Oprócz tego nowomianowani nauczyciele mają poglądy antypaństwo-
we. W końcu mówca oskarżył rząd o prowadzenie polityki faworyzu-
jącej bolszewizm w kraju.

Każde przemówienie zostało nagrodzone burzą frenetycz-
nych oklasków.

Następnie zabrał głos p. Kristutis. Zastrzegł on na
wstępie, że bynajmniej nie należy go uważać za zwolennika Polaków
Wszystko co było wyrażone przez poprzednich mówców jest bardzo
piękne. Jednak jest to tylko gra na uczuciach patriotyzmu. W rze-
czywistości niema wielkiej tragedji w zakładaniu w Litwie szkół
polskie....

W tem miejscu mówcy przerwano. Zerwała się burza protes-
tów, na sali powstał zamęt, wyrażanie się pięściami, okrzyki: "Nie
dać mu głosu", "Precz z polskim agitatorom" etc. Wśród nieopi-
sanej wrzawy przewodniczący postawił pod głosowanie wniosek
odebrania mówcy głosu, który większością został przyjęty. Należy
jednak zaznaczyć, że sporo było głosów przeciwko wnioskowi, a wie-
le obecnych wogóle nie głosowało.

Następny z kolei student polemizując w ostrej formie ze swym poprzednikiem, oświadczył, że jeśli nie widzi on niebezpieczeństwa w zakładaniu szkół polskich, to niech wbije sobie nóż w serce a przekona się, czy to wielka tragedia, czy nie? Ci co nie uważają tego za tragedję, nie mogą wogóle być uważani za Litwinów. Każdy naród, by iść z postępem, winien mieć jakiś ideał, jakiś cel przed sobą. Dla Niemców ideałem takim jest "Deutschland Deutschland über alles", dla Polaków hasło: "od morza do morza" dla Litwinów zaś - wyzwolenie Wilna. Prowadzenie przez rząd polityki polonizacyjnej jest sprzecznością względem tego ideału.

Pozatem dużo z oburzeniem mówiono na temat zakazu demonstracji ulicznej i krępowania wolności obywatelskiej przez władze. Zakaz ten tłuczono sobie w tym sensie, że nie pozwolono studentom złożenia wieńca na pomniku dla poległych w ogrodku Muzeum Wojennego, podczas gdy różne obchody komunistyczne mogą się odbywać bez przeszkód. Ostatecznie wyrażono pogląd, że należy ulec w imię zasady "Dura lex". Z miejsc jednak odzywały się głośne okrzyki i protesty, domagające się niesłuchania zakazu i urządhzenia pochodu. -

Ostatni z mówców reasumując wywody w swych poprzed-
ników, przypomniał raz jeszcze lufy zwrócone ze szkół polskich
przeciw Litwinom, poświęcił kilka cierpkich uwag Ministrowi
Oświaty p. Czepińskasowi i zakończył oświadczeniem, że teraz mamy
rząd żydowsko-polsko-niemiecki, chociaż na czele jego stoja Lit-
wini. Dla czterech głosów polskich w Sejmie prowadzona jest polo-
nizacja kraju. -

W końcu zostały przyjęte trzy rezolucje z protestem przeciw polonizacji, bolszewizacji i w sprawie zakazu demonstracji.-

1. Pierwsza rezolucja wyraża protest przeciwko polonizacji kraju przy pomocy rządu. Należy zwrócić się do całego społeczeństwa litewskiego, które powinno założyć protest u rządu, by zmienił on linię swej polityki.

Druga rezolucja stwierdza, iż w kraju zezwala się na szerzenie komunistycznej propagandy, że komuniści knują powstanie a że Piłsudski tylko czeka tej okazji.-

W sprawie tej należy również zwrócić się z apelem do całego społeczeństwa, by interwenjowało ono u rządu. Trzecia rezolucja wyraża protest i oburzenie zebranych na zakaz urządzania demonstracji.-

Po przyjęciu uchwał przewodniczący ogłosił, ażeby wszyscy zebrani pojedynczo udali się do pomnika w Muzeum, by oddać cześć poległym. Na tem zebranie ok. godz. 4 pp. zostało zamknięte.

Po wyjściu z zebrania studenci z Domu Ludowego udali się ulicą Łukaszewską w kierunku Alei Wolności wpierw w pojedynkę chodnika i jezdnią, następnie zaś zlewając się w olbrzymi tłum, który zaczął śpiewać litewski hymn narodowy. Naprzeciwko ukazał się oddział konnej policji z ok. 30 ludzi, który, nie dopuszczając pochodu do przejścia na Aleję Wolności, zaczął w energiczny sposób rozpraszać demonstrantów. Powstała panika i zarysowanie, tłum rzucił się do ucieczki. Po pewnym czasie jednak demonstranci znów zebrali się w Alei Wolności i stąd ze śpiewem hymnu narodowego i litewskich piosenek wojskowych ruszyli ku Muzeum.

Muzeum.- Około godz. 5-ej ogródek Muzeum ~~koło~~ ulicę Donekajtisa oraz przyległy plac Jedności zalegały na chodnikach i jezdni tłumy. Tutaj też przy wejściu do ogródka stał uszykowany w szeregi oddział policji konnej wraz z wyższymi funkcjonariuszami policji konnej. Na miejsce zajścia przybył również Naczelnik m. Kowna i pow. Morkus, naczelnik policji Fejfer i inni. Roznamiętniony tłum studentów znajdował się wewnątrz ogródka, ktoś nawoływał kolegów do pomnika, gdzie śpiewano hymn narodowy. Pomimo nalegań policji tłumy, wśród ogólnie podniesionego nastroju nie rozchodzily się.

Wreszcie stanęło na tem: studenci zobowiązali się roznieźć wzajemnie za zwolnienie jedenastu przwasestowanych za udział w niedozwolonej demonstracji kolegów, co też przrzekli uczynić władze. Wobec tego kompromisu zostały cofnięte oddziały policji konnej i pieszej, których otaczający tłum zęgnął głośnie gwiszaniem oraz ironicznymi okrzykami: "Walio" "Niech Zwią gumowe nahaie" "Do Moskw" Dał się słyszeć okrzyk: "Do Warszawy". Stopniowo tłum zaczął się rozchodzić studenci udali się ulicą Donelajtisa w kierunku Uniwersytetu. Ok. godz. 6 koło Muzeum zapanował całkowity spokój.

Natomiast koło Uniwersytetu grupy studentów i przechodniów długo jeszcze stały na chodnikach prowadząc namętą dyskusję na temat wymikłych zejść. Znalazło się też niemało antagonyistów na wpół odbytej demonstracji, ostro krytykujących "faszystów" i wąski nacjonalizm krikszciońskich studentów.

Oficjalny komunikat "Elty" w demonstracji.

"Dzień Kowieński" N. 260.

W ubiegłym tygodniu student Uniwersytetu Litewskiego Senkus zawiadomił policję, że 21 listopada odbędzie się "zebranie studentów usposobionych narodowo i państwowo celem wyświetlenia sprawy polonizacji i bolszewizacji kraju oraz wzmocnienia odporności narodowej wśród Litwinów". W zawiadomieniu było również zaznaczone, iż po zakończeniu meetyngu odbędzie się pochód-demonstracja, który wyruszy od miejsca zebrania do Muzeum Wajenego i Uniwersytetu.

W związku z przygotowaniami do tej demonstracji rozeszły się pogłoski, jakoby demonstranci szwkują się do napadu na związki zawodowe. Oprócz tego policja zebrała wiadomości, że tegoż samego dnia należący do związków zawodowych szwkują kontrdemonstrację w celu przeszkodzenia demonstracji studentów. Posiadano również wiadomości, iż żywioły komunistyczne są zorganizowane do czynnego wystąpienia w spodziewanem zamieszaniu. Dla uniknięcia ekscesów na pochód nie zezwolono, o czem zawczasu powiadomiono organizatorów zebrania. Jednak nie zważając na to tłum udał się po zebraniu z Domu Ludowego w kierunku Alei Wolności. Na ul. Łukszysa do tłumu przyłączyły się również osoby postronne, które nie zważając na przestrogi policji, by się rozejść szły dalej w pochodzie. Wówczas wydano konnej i pieszej policji rozkaz rozproszenia demonstrantów. Mimo to tłum okazał opór, szwkanując i bijąc laskami policję i koni i usiłował przedostać się na Aleję Wolności. Ostatecznie policji udało się bez użycia broni rozprószyć tłum. Po rozproszeniu tłum na ulicę Łukszysa, część demonstrantów usiłowała zebrać się około Ogrodu Miejskiego, lecz i tu została rozproszona.

Podczas rozpraszania tłumy odniosło rany 7 policjantów w ich liczbie pomocnik naczelnika policji B. Tumulewicz oraz 4 konie. Demonstranci szwkanowali policję, krzycząc: "kaci, krwiożercy" i t. d. oraz grożąc jej zemstą.

Z pośród sprzeciwiających się i bijących policję demonstrantów aresztowano 13 osób, mianowicie:

1/Rygertas Wincenty, student, 2/Burba Władysław, student, 3/Butwiła Władysław, ksiądz student, 4/Szarlis Marcin, urzędnik, 5/Grablauskas Bolesław, słuchacz szkół sztuk pięknych, 6/Aleszkiewiczus Piotr, student, 7/Katilus Albin, student, 8/Mazelis Franciszek, student, 9/Katilius Bronisław, student, 10/Ajmonas Paweł, student, 11/Poželka Piotr, student, 12/Nawardauskas Piotr, student, i 13/Longinas Gedvmin, urzędnik. Od wyżej wymienionych demonstrantów odebrano 7 łasek.

Oprócz tego na wieczorze tanecznym w Domu Ludowym student Wiktor Raczkajtis ze sztywetem w ręku groził policjantowi Wikcie wiczowi, pełniącemu obowiązki służbowe na sali, odemścić za zakaz demonstracji. Raczkajtis również został aresztowany. Na aresztowanych spisano protokoły, prowadzone jest śledztwo i wszyscy zostaną pociągnięci do odpowiedzialności.

D z i e ń K o w i e ń s k i o d e m o n s t r a c j i . -

"Dzień Kowieński" N. 260 z 24/XI, r. b. Artvkuł p. t.: "Na ulicę"

Streszczenie:

Od chwili utworzenia obecnej większości parlamentarnej, opozycja główne swe ataki skierowała na dwa jej najczulsze punkty: udział socjaldemokratów i Polaków. Z początku były to artykułowane i nieartykułowane insynuacje, próby zamacania wody w wtosunkach świeżo nawiązanej współpracy z socjalistyczną lewicą i mniejszościami narodowymi. Łudzone się, że organiczna w łonie koalicji sprzeczności są tak wielkie, że dość będzie trab jerychońskich "Rytasa" alarmujących o niebezpieczeństwie bolszewizmu i "drugiej polonizacji", a koalicja w ciągu trzech miesięcy rzpadnie się jak domek z akrt.-

Z biegiem jednak czasu, gdy nadzieje te z kretelem nawiodły, gdy rząd, mimo trudności i tarcia stoi niewzruszenie nie tylko trzv, lecz już sześć miesięcy, ataki rozdrażnionych krikszczionów stają się coraz bardziej gwałtowne i aroganckie, pociski coraz grubsze. Obecnie już się wali nasłami interpelacjami i zabrano się do otwartego podżegania opinii publicznej.-

W niedzielę, dnia 21 listopada krikszcziońska opozycja wyszła na ulicę, posyłając zamiast siebie tak zw. "narodowo i państwowo usposobioną" młodzież, t. j. krikszcziońską studenterję. Do przeciwpolskich wybrzyków, do pogromowych przemówień z nieobliczalnymi ich następstwami wprawdzie nie przyszło, zato niepotrzebnie dopuszczono się wystawienia na publiczne pośmiewisko policję przez jej szvkanowanie, gżizdanie i kopanie, a więc w ten sposób do obniżenia autorvtetu władz. A o to przecież, o publiczne zdyskredytowanie rządu i sprawowanej przez niego władzy i cho- dziło w gruncie rzeczy prawdziwym inspiratorom niedzielnych niepokojów w Kownie.-

W najczarniejsze godziny krikszcziońskiego terroru nie považyla się na takie igranie z ogniem, jak rozbudzenie ciemnych instvktów i drażnienie tłumu. Niebezpieczny precedens ten stworzyla obecna opozycja /czy aby nie na swoją głowę?/, używając do tego łatwo zapalającego się, wrapliwego i skorego do entuzjazmu materiału, jakim jest młodzież. Zbankrutowani krikszczioni utraciwszy resztki zaufania w kraju, a nawet poniekąd znienawidzeni, nie zarvzykowali wystąpić sami i pod własnym nazwiskiem. Użyto więc pseudonimu. Zainscenizowano pod batutą pp. Enx dziukajtisów wystąpienie garstki rozagitowanych studentów, któremu szumnie nadano wagę i znaczenie "vox populi".-

Wogóle można mocno powątpiewać, czy wskazanem jest rozpolitykowanie młodzieży i odrywanie jej od książki. Ostatnie zająs- cia rzuciły na zaplamione czarne sumienie krikszczionów jeszcze jeden cień: demoralizowanie młodego pokolenia, którego się używa, jako ślepego narzędzia, dla celów prywaty politycznej i walk partvinych.-

Kraj jasno sobie zdaje sprawę z tego, kto był prawdziwym autorem niedzielnych zaburzeń i że młodzież akademicka padła ofiarą krikszcziońskiej prowokacji.-

Lecz kraj powinien nie mniej jasno zdawać sobie sprawę również z tego, że nie po to odniósł swe świetne zwycięstwo 6 maja, by tak łatwo pozwolić na zakłamanie się linii, która od chwili ostatnich wyborów stanowi fundament dla ugruntowania i wzmocnienia w naszym życiu politycznym młodej idei demokra- tyzmu.-

"L i e t u v a" o o s t a t n i c h d e m o n s t r a c -
j a c h s t u d e n c k i c h w K o w n i e . -

"Lietuva" Nr. 265 z 23/XI, r. b. Artvkuł p. t.: "Niedopuszczalne
igranie". Streszczenie:

Jak wiadomo metody opozycji litewskiej wielce odbiega-
ją od elementarnych norm etyki i kultury. Ostatnim większym tego
dowodem były demonstracje podjudzanej przez demagogów chade-
ckich młodzieży akademickiej w Kownie dnia 21/XI, r. b. Niekczemna
akcja opozycji objawiająca się w armji, wśród urzędników, kobiet,
nie ominęła też młodzieży szkolnej. Wzniosłe hasła, za któremi kry-
ła się zwykła partyjna demagogja, poruszyły łatwo zapalane serca
młodzieży studenckiej i doprowadziły w konsekwencji do eksce-
sów ulicznych. Charakterystyczną jest przysłówką, iż w awan-
turach brali udział pp. Endziulajtis /b. minister sprawewn./ Dagel-
lis /filar partji u. s./ ks. Butwiła /aresztowany/ i inni. W tych
warunkach demonstracja w nabrała wyraźnie cech antyrządowych. -
Jedynie dzięki taktowi policji udało się uniknąć większych eks-
cesów. W przeciwnym bowiem razie ulice Kowna stałyby się widow-
nią formalnej bitwy. Zresztą bez ofiar się nie obeszło. 7 policjan-
tów odniosło cięższe i lżejsze rany.

Spółeczeństwo niezawodnie potępi karęgodną akcję pro-
wokatorów, ułatwiając tem samem rządowi położenie kresu podobnym
ekscesom na przyszłość. -

W ł a ś c i w a o c e n a i n t e r p e l a c j i w s p r a-
w i e s z k o l n i c t w a p o l s k i e g o . -

W związku z interpelacją w sprawie szkolnictwa polskiego
/patrz Biul. Kow. N. 50 dz. IV-V, str. 1. i dz. III str. 1, numeru niniejsze-
go/ "Dzień Kowieński" zamieszcza w dwóch numerach /256 i 258/ artv-
kuł p. Dionizego Bazvlewicza p. t. "Kolejna heca ~~polaka~~ antypolska"
Artvkuł ten utrzymany w tonie poważnym obrazuje nam stanowisko, ja-
kie wobec naganki ostatniej zajęła Frakcja Polska litewskiego sejmu.
Przytaczamy go w streszczeniu. -

Jak należało się spodziewać fakt wskrzeszania zdemo-
lowanych w ciągu ostatnich paru lat zaczątków polskiej sieci
szkolnictwa ludowego ~~spotykać~~ się musiał ze sprzeciwem szowini-
stycznych kół litewskich. Z komedjanckich wystąpień prasowych
obaleni "panowie życia i śmierci" przenieśli swą akcję do Sejmu.

Tautiūkinkowie ze Smetoną i Tunasem za interpelacją. -

Charakterystycznym jest, jak dalece stawka na polskie-
go "konika" jest jeszcze niezawodną w zabagnionych stosunkach
polityki litewskiej, skoro nawet zdawałoby się więcej zrównowa-
żeni politycznie panowie z partji p. Smetony nie wvtrzymali:
jak tu dać zdystansować w oczach "narodu" w uzewnętrznianiu nie-
przejednania do polskości. To też p. Smetona z ks. Mironasem uwa-
żali za bezpieczniejsze na wszelki wypadek i przewidujące, wziąć
udział w parlamentarnej licytacji swej polonofobji przed "ulicą"
wyborczą. Dlaczego nie podpisał interpelacji prof. Woldemaras, trud-
no nam orzec, prawdopodobnie wiernym jest wygłoszonemu przed kilku
miesiącami w Sejmie zasadom, opartym o tolerancję mniejszości
narodowych i prawa ich do zupełnej swobody rodzimego rozwoju. -
W przemówieniu programowym p. Woldemaras wygłosił nie zasady swej
partji, lecz wyłącznie swój własny pogląd, skoro koledzy jego czy
nem dali świadectwo zupełnie innej ideologii. -

Interpelacja odpowiadała stałej taktyce opozycji.-

Interpelacja krikszciońska w sprawie polskiego szkolnictwa jest już ósmym atakiem tego rodzaju broni na rządzącą większość sejmową. Zasadniczo biorąc każdy taki atak, by odpowiadał celowi, obliczony jest z jednej strony tłum wyborczy, z drugiej na różnorodność interesów grup stanowiących obecną większość sejmową. Również jest właściwością taktyki krikszciońskich strategów, że obiera się możliwie szczupły front dla ataku, by możliwie z większym impetem swych słabych sił uderzać w jeden punkt owego frontu. - Dlatego też obiera się ze szczególną lubością hasła nacjonalistyczne i wyznaniowe, tu bowiem najłatwiej rozbudzać niskie instynkta mas. Dla tychże przyczyn wpraw doprowadza się w Sejmie i w prasie do końca hecę niemiecko-klajpedzką, potem obobno rozpoczyna się awanturę antypolską, później rozpoczyna się religijną i t.d., t.d.

Normalna przygrzywka o grożącym napadzie Polaków.-

Gdy się uderza w nutę antypolską i szczuje przeciwko ziomkom swoim Polako - nigdy w takim ataku nie będzie zanedbaną przygrzywka na temat tuż-tuż grożącego napadu Polski i insynuowania naszemu społeczeństwu w Litwie czynienia jakichś tajemniczych posunięć i przygotowań. Czego spokojny Litwini nie chce dobrowolnie przyjąć na wiarę - napędza mu się gwałtem strachem, przed nadchodzącymi na rękę lub inną część Litwy "lenkami". W interpelacji niniejszej znalazło to miejsce w podkreśleniu rzekomej okoliczności, iż szkoły polskie są specjalnie zakładane w okolicach linii demarkacyjnej. Stąd już wniosek, który wypowiedziany został w innym miejscu, iż zdąża to wszystko do oderwania części Litwy drogą polonizacji, gdzie orężem Polska uczynić tego nie może.-

Porównanie z Wileńszczyzną.-

Gdy ręka szowinizmu litewskiego chce nas uderzyć, to przedewszystkiem sięga po "kij" wileński. Przy jego pomocy zamierza się wywołać najsilniejszą reakcję zawiedzionych uczuć litewskich i żądze zemsty.-

Nie zapomnieli o tem interpelanci i tym razem zalamują ręce nad losem szkolnictwa litewskiego w Wileńszczyźnie nie omal czyniąc ministra Czepinską za jego stan odpowiedzialnym równocześnie przemilczają, że tam tylko w powiatach Wileńskim i Trockim litewskie towarzystwo oświatowe "Rytas" posiada 94 szkoły początkowe/podług źródeł litewskich/. A gdzie święciańskie okolice, gdzie szkoły rządowe, których jest od 40 - 50. Gdyby przyjąć tylko te dwie cyfry pomijając Święciańskie, wyniosłoby to około 150 szkół początkowych. Licząc na podstawie danych litewskich, że w Wileńszczyźnie jest około 100 tys. Litwinów, to porachowując na nasze stosunki, gdzie nas jest przeszło 200 tys., wypadłoby nam posiadać około 300 szkół, t.j. pięć razy więcej, niż wogóle obecnie Ministerstwo zatwierdziło, a z racji czego opozycja sejmowa uderzyła w wielki dzwon.

Tę tragikomedję odgrywa się jednak dla efektu, licząc na ignorację tłumy czytelników, którzy dzięki istniejącym stosunkom pojęcia nie mają, co się ostatecznie za tym tajemniczym kordonem dzieje.-

Cyniczne twierdzenia interpelantów o zadowoleniu Polaków z dotychczasowego stanu szkolnictwa.-

A jak nazwać, jak nie ordynarnym, pozbawionym śladów wstydu cynizmem twierdzenie interpelacji, podpisanej także przez eksministra oświaty p. Bistrasę, że polskie społeczeństwo było zadowolone ze stanu w roku ubiegłym, kiedy to nam prawie wszystkie szkoły polskie / zostało 3 czy 4 / zlikwidowano? Że polskie społeczeństwo nie brało wówczas na siebie inicjatywy do zakładania polskich szkół prywatnych? Na czem więc polegały główne wystąpienia Frakcji Polskiej w Sejmie, zawsze prawie burzliwe, bo zawsze się domagające restytucji praw w stosunku do szkół naszych arogancko nam wdartych przez Bistrasów i Jokantasów.-

Czyż nie są ówczesne mowy naszych posłów jednym ogromnym aktem oskarżenia ówczesnej większości sejmowej o zbrodnie tępienia oświaty i kultury, zbrodnie nie mniejszą wobec kulturalnego świata dla tego, że chodziło tu o oświatę znienawidzonych przez was Polaków? Czyż nie były te mowy, jeśli nie najskuszniejszym wyrzutem za dokonywaną wówczas nad nami zbrodnię wyzuwania nas z praw ludzkich chociaż na papierze - lecz obowiązujących przecież także i w Litwie podówczas?

Tępiąc z zapamiętaniem furjata zaczątki szkolnictwa, jakie tolerowała nawet okupacja niemiecka, z drugiej strony nie dopuściliście, by powstała choć jedna prywatna szkoła polska wbrew prawu, Konstytucji, na którą przecież prępsięgaliście. -

A zaprzeczyć tego nie możecie, wobec cierpliwie spoczywających w archiwum sejmowym stegogramów interpelacji, zapytań i przemówień posłów naszych, a także wobec ministerjalnego archiwum oświatowego, które stale będzie wiernym, chociaż milczącym chwilowo, świadkiem martyrologji naszego szkolnictwa. -

Zarzuty dotyczące tolerowania prywatnych szkół. -

Interpelacja czepia się pozorów prawa, Ministrowi Oświaty pragnie ona uczynić zarzut, że o szkoły proszą ludzie nie posiadający dzieci w wieku szkolnym, że nie zwraca się uwagi na spodziewaną ilość uczni w przyszłej szkole i plan sieci szkolnej. Kto prawo zna, ten wie, że prywatną szkołę może założyć każdy obywatel Litwy, nawet gdyby był starym kawalerem i minister nie ma prawa mu zabronić. Takie prawa przywłaszczali sobie jedynie panowie Bystra i Jokantas. -

To samo odnosi się do ilości uczni: na jednego nauczyciela w prywatnej szkole może przyzadać nawet i jeden uczeń i to nikogo nie obchodzi. Minister może jedynie wówczas odmówić takiej szkole wypłacenia pensji nauczycielskiej i nic więcej. - A co do sieci szkolnej, to przecież jest wiadomem, że tworzą ją szkoły ministerjalne, samorządowe, a nie prywatne, więc i mowy tu być o sieci rządowej nie może, zwłaszcza, gdy się weźmie pod uwagę, że sieć szkolna wogóle tworzono tylko litewską, zaś zaczątki polskiego szkolnictwa zupełnie celowo zlikwidowano. Więc o jakiej tu sieci szkolnej może być mowa wobec prywatnych szkół z punktu widzenia prawa? Poco więc te próby wprowadzania ludzi w błąd, którzy o prawie nie mają pojęcia. -

Zaś analfabetom o prawie możecie mówić co wam się żywnie podoba, oni i tak tych kłamstw prawnych nie rozumieją, a będą się jedynie powodowali instynktem i logiką: skoro widzą, że Polacy są, że tłumnie zamieszkują określone okolice lub osiedla, że mowę swą kochają, bo za nią znoszą prześladowania nie od lat 7, lecz od półtora wieku, to w duszy doskonale ci ludzie rozumieją, że ten Polak ma takie same prawo do swojej szkoły, jak Litwin do swojej, zwłaszcza, że w przeszłości ten Polak za swoją szkołę i swój język większy ogrom cierpień i katuszy zniósł od najeźdźców, niż uległy i pasywny Litwin. -

Nie ominięto i tym razem okazji, by po raz tysięczny nie zadokumentować nienasyconej żarłoczności szowinistycznej gardzieli litewskiej. -

Jakie były ciężary państwowe w związku z polskim szkolnictwem. -

Również, jak i poprzednie bez rumieńca wstydu roni interpelacja krokodyla kzę, przewidując, że polskie szkoły legną ciężarem na finansach państwa. -

Naturalnie z punktu widzenia szowinizmu litewskiego, my Polacy, jesteśmy jedynie po to, by płacić w podatkach pieniądze na utrzymanie szkół litewskich i w drodze specjalnej łaski posyłać tam swe dzieci, by "krikszcioniścy" pedagogowie" metodami godnymi hodowli zwierząt "odpolszczali nam dzieci i ponieważ li ich uczucia narodowe. Ta perspektywa ponętna stała się faktycznie naszym udziałem i nie dziwnego, że podnosi się dziś gwałt w bagienku krikszciońskim, skoro zaczęła się ona załamywać i blokadować. -

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
00-000 Warszawa

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
00-000 Warszawa

Wydawnictwo Literackie
ul. Krakowska 10
00-000 Warszawa

A jeżeli rzucimy okiem pobieżnie na dziedzinę finansową i to tylko na jedną jej stronę, t.j. nie wypłacone przez rządy litewskie sumy na nasze polskie szkolnictwo początkowe, zobaczymy, jakie straty wyrządzono nam bezpośrednio, chociażby tylko w jednej dziedzinie budżetu państwa. W okresie 4 lat samodzielności państwowej litewskiej t.j. po wprowadzeniu litów, na oświatę początkową wydano ogółem 54 milion litów.

Na polskie szkolnictwo początkowe wydano w tymże czasie nie więcej niż milion litów. Nie wliczamy tu naturalnie, funduszy wydawanych przez rząd na zlitwinizowanie szkoły, którym rozmyślnie tylko pozostawiono nazwę polską. Przyjmując dziś za podstawę liczebności naszej cyfry 200,000, co stało bez wątpliwości potwierdzają wszystkie wybory, odbywane w okresie lat wspomnianych, a co stanowi przy 2,200,000 ludności kraju ułamek 9%, to faktycznie na szkolnictwo ludowe polskie należało nam się około 5 milionów. Delikatnie mówiąc krikszczonie wyjęli nam z kieszeni około 4 milionów litów, należnych polskiemu ludowi, obracając takowe na cele swoje, w pierwszym rzędzie na wynaradawianie naszej diatwy.

Straty narodowe, moralne i materialne społeczeństwa polskiego.

To jest strata budżetowa bezpośrednia. A gdzie jeszcze pośrednie straty? Ileż dzieci naszych pozostało na bruku, ile ich się zmarnowało, jakiej kolosalnej części młodego pokolenia polskiego wytrącono tem samem najsilniejszą broń z ręki: oświatę, która przecież w dzisiejszych czasach jest α i ω w walce o byt. I odwrotnie: ilu tysiącom przyszłych konkurentów życiowych, t.j. młodzieży litewskiej za polską krwawicę wetknięto i im tę broń do ręki? Po co? Po to, by z czasem Litwin nad Polakiem górował. O tem napewno Szmulksztisi i Krupowicze nie zapominali, rachując nam nasze sumy budżetowe.

Lecz i na tem nie dość. Zapytujemy dalej, kto i jak wyrówna nam rachunek strat narodowych i moralnych z tego tytułu, żeście za polskie pieniądze paczuli nam dusze dziesięce, zohydzając im wszystko, co swoje, po polskie? A przecież nie jeden był taki z waszych "pedagogów" nasłanych do szkół ludowych w okolicach polskich, co zamiast wiedzy i światła, piękno i miłość krzawić w duszyczkach przyszłych obywateli kraju przyszłych świadomych swych obowiązków ludzi i katolików, rolę oprawców za pieniądze polskie pełnili. Czy wy te straty pokryjecie? Nędzarze moralni i bankruci duchowi.

Wiemy, że byłaby nam oszczędzona tak smutna, tak bezwzględna ocena sytuacji i ludzi, gdyby rozpanoszenie się chwastów krótkszczińskich nie miało miejsca, gdyby lepszy część społeczeństwa litewskiej wcześniej doszła do głosu. A przecież ci lepsi Litwini są i tu cwdzie, dają czynami znak życia o sobie. Wiemy, że nie ich wina w tem, cośmy dotychczas przeżyli. Ale i my winy nie ponosimy i nie możemy być trzęsawymi w ocenie, nie możemy nie nazywać po imieniu tego co nie tylko wkoła nas się działo, lecz na naszej skórze ognistemi znakami wypisano.

Nie łaska a obowiązek.

Wracając zaś do teraźniejszości stwierdzam to z całą stanowczością, że utrzymanie szkół naszych, tej szczupłej ilości szkół, która stanowi zaledwie 1/5 /wyraźnie: jedną piątą/ tego, co nam w stosunku do liczebności naszej mieć należy, że utrzymanie ich, samo przez się rozumie, wziąć musi na się państwo. Łaski nam nikt tu czynić nie będzie, spełni tu państwo jedynie część swych względem nad obowiązków, jeśli się weźmie pod uwagę, że należyne dziś istniejącym szkołom sumy wahają się zaledwie około 3% budżetowej pozycji szkolnictwa ludowego.

Potępieniem stanowiska rządu w sprawie szkolnictwa
społeczeństwo litewskie wydałoby fatalne świadectwo.-

A jeśli by naprawdę w myśl słów interpelacji, "całe społeczeństwo litewskie potępiać miało tę robotę rządu, nie mogąc znieść, by za pieniądze państwowe zakładano i utrzymywano szkoły polskie", gdyby te słowa miały się sprawdzić, to społeczeństwo litewskie samo wystawiłoby sobie takie świadectwo wobec cywilizowanego świata, jakie do dziś dnia na szczęście zaledwie jedna tylko z jego partji zdobyła sobie ku hańbie kraju całego.- Lecz w to nie uwierzamy: zawiele mamy zaufania do moralnych podstaw ludu litewskiego, tego ludu, który dziś w polityce litewskiej odgrywa zaledwie rolę bierną, a liczebnie stanowi co najmniej 90% całości narodu.-

Polakożercze stanowisko organu
rządzącego stronnictwa ludowców
w sprawie polskiego szkolnictwa.-

"Lietuvos Žinios" N. 264. Artykuł p. t.: "Trzebaby się zastanowić". Streszczenie:

Ongiś szeroka i przestrzenna Litwa została w kolei wieków znacznie ze swych obszarów uszczuplona. Ale i dziś, gdy zdołała odzyskać niepodległość, nie może się Litwa odzegnać od obcych - polskich, niemieckich, i rosyjskich wpływów. Litwa potrafi utrzymać się, jako państwo niezależne tylko drogą wzmocnienia żywiołu litewskiego. Jeżeli w tej czy innej części państwa litewskiego przewyższą wpływy polskie, niemieckie bądź rosyjskie to zdaje się, nie będzie już podstaw po temu, by dana część Republiki należała do Litwinów i jednocześnie nie da się nie przeciwstawić temu, by dzielnice dane nie przeszły na rzecz obcego państwa, które może być i większe i bardziej podatne dla zaspokojenia się ludzkich aspiracji, prowadzenia szerszych intratniejszych interesów i t. p. Rozumując w ten sposób Litwini nieuniknienie dochodzą do wniosku, że narodowość pozostaje jedną z najważniejszych ości państwowości, jakkolwiek bardzo im nie w smak głoszone za czasów rosyjskich hasła - samodzierżawja, narodowości i prawowierności, hasła, które właściwie i dziś w Rosji panują, tylko, że w niniejsze ubierane szaty.-

Ustaliwszy sobie granice Litwa - powtarzamy - bynajmniej nie zabezpieczyła się przed robotą innych państw. Przeciwnie - akcja międzynarodowa tak się wzmogła, że to czy inne państwo wydaje się być mniej zajęte tem, co się dzieje wewnątrz jego granic, natomiast stara się akcentować swe wpływy po za granicami - u sąsiadów. Zarówno Polska, jak Rosja dość mają roboty u siebie, lecz ich wybujała ambicja nie pozwala im ze spokojem się przyglądać temu, co się dzieje gdzie indziej. To też na Litwie prowadzona jest planowa akcja tych, a może i innych państw.-

Znajdują oni wśród obywateli Litwinów niemałą ilość takich jednostek, które zakładają im tu szkoły, utrzymują rozmaite stowarzyszenia, zakładają związki, utrzymują agitatorów i na wszystkie te roboty nie żałują pieniędzy, mimo, że pieniądze te lepiej by było zużytkować u siebie w domu. Nie jest bynajmniej tajemnicą, że niektóre państwa sąsiednie prowadzą tego rodzaju akcję, bez względu na przyjazne czy też wrogie stosunki, jakie je z Litwą łączy.-

Na terenie państwa litewskiego zrodziła się fikcja, że przybywające na terytorjum litewskim to czy innym mniejszości mogą mieć odrębne ideały - od tych, które posiada większość. Co dla tej większości jest drogą - niezem jest dla mniejszości: Litwini chcą odzyskać Wilno, jako swą stolicę, mniejszościom zaś właśnie się zdaje, że lepiej by było, gdyby nie tylko Wilno, lecz i Kowno z całą Litwą dostało się pod panowanie Polski.

Ta, czy inna zapaleńcza wśród mniejszości głowa, już rozpowszechniła myśl, że łała wiosnę przyjdą na Litwę Polacy, że już teraz ~~xxx~~ czas uczyć się popolsku i w związku z tem radzi posyłać dzieci tylko do polskich szkół. Srodki na utrzymanie tych szkół i prowadzenie całej tej akcji łoży w dostatecznym stopniu Polska za pośrednictwem rozmaitych legalnie na Litwie istniejących stowarzyszeń, ponieważ sami Polacy przebywając y na Litwie, bez postro-
nnej pomocy nie mogliby bodaj utrzymać ani jednej szkoły, a tymczasem zamierzają oni założyć tych szkół kilkadziesiąt. - Opła-
cają nauczycieli, dają im mieszkanie, opał, światło, a podręczniki zbierają hen z najdalszych miast Polski, hurtem, je sprowadzając celem oświecania dzieci Litwy. Szkoły mniejszości narodowych kon-
kurują ze szkołami państwowymi i rozmyślnie gotują podłoże dla obcych.

Litwinom nie pozostaje nic ponad obronę, szanując i przestrzegając prawa i ich gwarancję w odniesieniu do wszy-
stkich obywateli Republiki - winni oni jednak sobie przypomnieć że dobro Republiki jest ustawą wyższą, ponad wszystkie inne. Jeżeli konstytucja litewska w dostatecznym stopniu zabezpie-
cza oraz daje rozległe możliwości współzawodnictwa w granicach Republiki wszystkim warstwom społeczeństwa i narodowościom, to jednak nie można dopuścić do tego, by możliwości te były wyko-
rzystane na złąmyślną i na szkodę Republiki.

Najwięcej tu zdziła odporność samych obywateli. Liczne przykłady ustaliły, że w samych owych ~~xxx~~ związkach zawodowych nie wszędzie i nie wszystko jest w porządku. Tu oczywiście przysługuje słowo przywódcom powyższych organizacyj. Bądź co bądź jednak trzeba zaznaczyć, że niedopuszczalną jest rzeczą, by nieodpowiedzialne czynniki, kierujący się obcym i szkodliwym dla Litwy interesem, prowadziły metną wśród mas robotę i skierowywały je na tory szkodliwe dla nich samych.

Z drugiej jednak strony obywatele Litwy nieraz wykazywali się pod każdym względem dodatnio i przeciwstawiali się obcym zakusom. Jest rzeczą wiadomą, że tam gdzie nauczynie po-
stępuje dobrze i nauczyciele są lubiani przez ludność, tam agi-
tacja za szkołami polskimi nie ma najmniejszego powodzenia - i zakładane przez nich szkoły świecą pustkami. Dlatego też spo-
łeczeństwo litewskie winno w samem sobie szukać odporności - a w tem czynni powinno pomóc inteligencja. Uświadamianie mas oraz aktywna współpraca inteligencji z ludem ryćko żniweczy antypaństwową krecią robotę. - Ale trzeba gajać się tem nie zwlekając ani chwili.

"Lietuvos Žinios" N. 267. Artykuł p. t.: "Nie krzywdźmy spo-
łeczeństwa". Streszczenie:

Mówi się dziś zarówno w sferach rządowych, jak organi-
zacjach społecznych o oszczędności i podniesieniu produktyjno-
ści, lecz niestety nie widać tego w życiu praktycznym. Polskie sto-
warzyszenie oświatowe "Pochodnia" korzysta ze sposobności i na-
nie się nie oglądając zakłada szkoły powszechne na pograniczu Wn
Wileńszczyzny. Oczywiście, nie ma w tem nic złego, ponieważ każda
szkoła stawiająca sobie za cel szerzenie tylko oświaty, może być
mile powitana, lecz niestety o zakładanych przez "Pochodnie"
szkołach nie da się tego powiedzieć. Stowarzyszenie to zakładało
cały szereg szkół tam - jak np: we wsiach Żośle, Zabary, we dworze
Ponary /gmina Jewiańska/ i t. d. - gdzie już szkoły istnieją i
są utrzymywane przez rząd lub samorządy.

"Pochodniarze" myślą, że w ten sposób przysłużą się spo-
łeczeństwu, w rzeczywistości zaś wychodzi inaczej, albowiem je-
żeli w jednej okolicy będzie szkoła przy szkole, w innych zaś
nie będzie ich wcale ~~nie~~ Wyniknie stąd ani żadna wygoda, ani
ułatwienie - natomiast krzywda będzie wyraźna, bo niepotrzebnie
będzie się wydawało pieniądze i demoralizowało ludność. Założ-
ciele - słyszymy, powiadają, że istniejące szkoły nie odpowiada-
ją wymaganiom ludności, gdyż są litewskie, a ta chce polskich.
Jest to rozmyślnie tumanienie oczu. Na całym pograniczu Wileńszczy-
zny w istniejących szkołach językiem wykładowym jest język pol-
ski, albo dostosowany w ten sposób w ten sposób, by uczeń rozumiał

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować Polskę, która w oczach Niemców i Litwinów stała się krajem niebezpiecznym i niegodnym.

To, że obecnie pojawiły się żądania szkół polskich, nie jest odzwierciedleniem prawdziwych potrzeb /dotychczas bowiem dzieci, które uczęszczały do istniejących szkół, wypowiadały się wręcz przeciwnie/, tylko są te żądania owocem usilnej agitacji.

Ludność podlega demoralizacji. Nie chce o parę kilometrów dalej posyłać dzieci do szkoły, a moment ten bywa z łatwością wykorzystywany przez agitatorów. Agitator tylko podsuwa papier uzyskuje podpis, a chłop wcale nie zastanawia się nad tym, że założenie i utrzymanie szkoły dużo kosztuje i - choć nie bezpośrednio - zawsze jednak dotknie własnej kieszeni.

"Pochodnia" zakładająca na pograniczu Wileńszczyzny szkoły powszechne nie troszczy się o produkcyjne i oszczędne wykorzystanie pieniędzy otrzymywanych na oświatę ze skarbu państwa, lecz zużywa je na jakieś inne szkodliwe dla społeczeństwa cele.

Ponieważ rząd zakładane przez "Pochodnię" szkoły subsyduje, to należałoby jednak jednocześnie zabezpieczyć ludność przed rozmaitymi bussinesmannami-aferzystami, a także zezwalać "Pochodni" na zakładanie szkół tylko tam gdzie jeszcze żadnych niema i gdzie o nie ludność istotnie prosi.

O pierwszym z podanych powyżej artykułów "Dzień Kowieński" Nr. 258 pisze co następuje:

Gdybyśmy w dzienniku naszym prowadzili rubrykę szarad politycznych, to zapewne nie raz moglibyśmy czytelnikom swoim dać ciekawą zagadkę, cytując artykuł o tendencji antypolskiej, bez podania źródła, a jedynie z zapytaniem: Czy z "Rytasa", czy z "Lietuvos Zinios"?

Wprowadzilibyśmy nieraz w kłopot czytelnika. Kto z obowiązku dziennikarskiego obserwował te dwa piśmactwa, zauważył, że obydwie te dzienniki konkurując w innych dziedzinach, konkurowały też w dowcipie swoich karykatur politycznych. Których dostarczał tym gazetom i ten sam karykaturzysta. Pomimo wrogości do siebie stosunku wspomnianych dwóch organów, dochodziły do coraz mocniejszego przesłiadania, że artykułów antypolskich dostarcza im także stanowczo jeden i ten sam autor. Tak tu jak i tam, przesłanki i wnioski te same, tylko "farba" inna, tu dodaje się kolorytu bezwyznaniowego, tam rażąco klerykalnego. Oto ich cała różnica.

Czy demagogiczna konkurencja i pierwszeństwo w polonofobii, czy wyraz istotnego przekonania podyktował autorowi artykułu w N. 264 "Lietuvos Zinios" - to nie zmienia sytuacji. Fakt pozostaje sobą, że taki artykuł się ukazał.

Można z politowaniem patrzeć na to, jak autor z zachwytem cytuje przedwojenny prawzór, jaki upatruje dla siebie w regimie carskim, owym "źródle potęgi rosyjskiej" i tak kolosalnego rozwoju wpływów carskiej Rosji pomimo, że było to niemiłe dla narodowości obcych, Rosję zamieszkujących. Z pierwszej połowy artykułu wynika, że z chwilą przyjęcia na się ciężkich obowiązków suwerenności przez naród litewski, pismo to gotowe jest zapomnieć baty żandarma carskiego, wzamian za zapożyczenie od niego systemu rządzenia a także i osiągniętych skutków: mocy i szerokich wpływów.

Można również z politowaniem patrzeć, jak autor artykułu nie dostrzega tuż przed jego oczami rozegrywającej się tragedii tej samej Rosji, która za to, co tak, wydaje się smakować autorem, doczekała się najzupełniejszego rozproszkowania na te właśnie części odrębne, które, zdawało się, tak zwycięsko były zlepię, pięścią ucisku.

Tak samo potraktować musimy widnokrąg owego artykułu, któremu "samodzierżawie, narodność i prawosławie" zupełnie założył nowy ideał, konkretnie dziś wcielający się w życie państwa. Wtem, to jest, przyznania mniejszościom narodowym praw do niepowolania rozwoju swego "ja" na równi z większością narodu. Na tej nowej podstawie regulowania stosunków w państwie mniejszość narodowa, spełniając obowiązki swe wobec państwa, w dziedzinie narodowej jest panem swego życia wewnętrznego i swego w tym względzie postępowania. Tylko tą drogą zupełnej swobody życia

To, że obecnie pojawiają się badania i artykuły, które odzwierciedlają w sobie pewne tendencje, nie oznacza, że te badania i artykuły, w ogóle, nie są wartościowe. Wobec tego, że badania i artykuły, które odzwierciedlają w sobie pewne tendencje, nie oznacza, że te badania i artykuły, w ogóle, nie są wartościowe. Wobec tego, że badania i artykuły, które odzwierciedlają w sobie pewne tendencje, nie oznacza, że te badania i artykuły, w ogóle, nie są wartościowe.

0. Pierwszym z podanych powyżej artykułów "Dzień Kowieński" Nr. 258 pisze co następuje:

Gdybyśmy w dziełniku naszym prowadzili rubrykę, w której, co miesiąc, byśmy umieszczali artykuły, które odzwierciedlają w sobie pewne tendencje, to nie oznacza, że te artykuły, w ogóle, nie są wartościowe. Wobec tego, że artykuły, które odzwierciedlają w sobie pewne tendencje, nie oznacza, że te artykuły, w ogóle, nie są wartościowe. Wobec tego, że artykuły, które odzwierciedlają w sobie pewne tendencje, nie oznacza, że te artykuły, w ogóle, nie są wartościowe.

i rozwoju wewnętrznego może między innymi i Litwa marzyć o realizacji dziś jeszcze niedościgniętego ideału państwowego, jaki z taką lubością przy każdej okazji wvsuwają sami nacjonałiści litewscy t.j. Szwajcarji.-

Ubóstwo wzmiankowanych poglądów autora możemy tolerować, ale agresji względem nas tam, gdzie się zaczyna wyścig z krzyk szczeniemi o szkodenia nam czynnie, chociażby i w formie akcji prasowej, tolerować nie zamierzamy. Agresja zaś ta jest zupełnie realną w tymże artykule w miejscu, gdzie autor robi zupełnie wyraźne aluzje do interpelacji krzykowskiej, podsuwając myśl, że polskie szkoły nie niczem innym, jak orężem Polski do rozszerzenia swych wpływów w pewnych okolicach Litwy w tym ostatecznym celu, by ułatwić powyższym polacom kraju wyłamanie się z granic terytorjalnych. Tej aluzji zupełnie nie osłabia fakt, że autor, mówiąc o takiej możliwości, wspomina również o rosyjskim i niemieckim wpływie państwowym w Litwie; nie osłabia dlatego, że wytykając oręż w tej akcji, t.j. szkolnictwo polskie i rzekomą akcję Polski z niem związaną. To właśnie wysuwanie nie tylko politycznego charakteru, ale i wrogich państwa politycznie pobudek szkolnictwa naszego i jest tu kamieniem obrazy. Autor chyba zbyt dobrze potrafi rozróżnić, gdy zechce, politykę od dążeń kulturalnych i świadomie nie dojdzie do absurdu, że krzewienie kultury narodowej - to zdrada państwa.-

Rzucanie podobnych pocisków wychodzi po za ramki walki ideologicznej, którą autor zaznacza na temat Wilna. U niego przewiera ona charakter pogromowej agitacji mityngowej przeciwko polskiej mniejszości na Litwie. Jak pogodzić z ideałami demokracji, poszanowaniem cudzej swobody w rozwoju owej kultury narodowej i t.p. hasłami, uroczyste proklamowaniami przez Redakcję "Lietuvos Zinios" na to odpowiedzieć może tylko logika tegoż kierunku.-

Czyżby Redakcja udzielając miejsca artykułowi, miała tolerować wyskok autora, który nam mimowoli przypomina czasy z historii kraju naszego zaraz po chcie? Ostatecznie modlono się w kościołach katolickich, wykonywano praktyki religijne z bigoterją. Nie przeszkadzało to jednak równocześnie tymże ludziom gdzieś w gęstwinie lasów, lub przy zamkniętych na spust drzwiach składać ofiary pogańskim bożkom w przekonaniu, że Bóg chrześcijański tego nie widzi, a zawsze na wszelki wypadek, przysiąc się może i przychylność bożka.-

W y j a ś n i e n i a M i n i s t r a O ś w i a t y p r o f .
C z e p i n s k a s a w s p r a w i e s t a w i a n y c h m u
c o d o s z k o l n i c t w a p o l s k i e g o z a -
r z u t ó w . -

Minister Oświaty prof. Czepinskas ogłosił na łamach "Lietuvy" wywiad, w którym oświecił szereg kwestyj w zakresie rolnictwa i oświaty, poruszonych w interpelacji chrz. demokratów i narodowców.-

O szkolnictwie polskim p. Minister Oświaty wyraził się w sposób następujący:

Wreszcie do do polonizacji Litwy co mi się również zarzuca. Przy przejmowaniu przezemnie Ministerstwa funkcjonowały 24 szkoły polskie / 49 kompletów / utrzymywane na koszt rządu, i 2 utrzymywane przez organizacje prywatne / 3 komplety /. Po przyjęciu przezemnie Ministerstwa Oświaty założono 57 szkół polskich / 79 kompletów /. Wszystkie te szkoły są zatwierdzane z tym warunkiem, że utrzymanie ich weźmą na siebie prywatne polskie organizacje. O tem więc, aby szkoły te legły całym swym ciężarem na Litwinów, nie może być mowy, ponieważ na utrzymywanie szkół polskich będzie wyasygnowany ten sam procent, jaki, był dotychczas asygnowany i który odpowiada procentowi ludności polskiej w Litwie.-

Zezwalając na zakładanie szkół polskich, nigdzie nie wykroczone przeciwko prawu. § 5 i 6 ustawy o szkołach początkowych przewiduje wyraźnie normę uczniów i mieszkańców dla jednej szkoły, pozostawiając ministrowi prawo pozwalać zakładać szkoły i dla mniejszych norm, § 45 zaś zmiany ustawy o szkołach początkowych przewiduje, czego się mają przetrzymywać założyciele i opiekunowie szkół.-

Ministerstwo oświaty ściśle przestrzega zasad zawartych w tych paragrafach.-

Skoro Konstytucja zapewnia Polakom, jak również innym mniejszościom narodowym, prawo zakładania szkół narodowych, niedopuszczalnym jest tamowanie tego prawa z jakichbyś innych, nie mających nic wspólnego z pedagogiką względów.-

Tu wskazuje się na to, że w Wilnie szkoły litewskie są gnębione i prześladowane; lecz z tego, że polska polityka w Wilnie jest nierozsądna i nieludzka, nie wynika jeszcze, że polityka litewska winna być również nierozsądna i nieludzka. Mnie, jako Litwinowi, zawsze było nader przyjemnie, gdy przedstawiciele innych narodów podkreślali ludzkość i tolerancję Litwinów; dlatego nigdy nie zdobęde się na takie czyny, któreby dały prawo mówić o Litwie, jako o barbarzyńskiej i niekulturalnej narodowości.-

Co prawda, większość nauczycieli mianowanych do nowo-otwieranych polskich szkół nie ma cenzusu. Pozostawiając jednak w szkołach litewskich kilkaset nauczycieli bez cenzusu oraz wiedząc, że w szkołach żydowskich jest również znaczny procent nauczycieli bez cenzusu, nie mogłem być surowszym względem Polaków; dlatego zgodziłem się do 1927-28 roku szkolnego zamianować do szkół polskich nauczycieli bez cenzusu, zwracając uwagę na posiadanie przez nich języka litewskiego.-

Lecz oskarżają mnie nie tylko o polonizację, lecz i o zruszczanie w związku z moją rozmową ze znanym w Europie publicystą angielskim sir Robertem Donaldem. Pan Donald opowiedział całkiem prawdziwie to, co mu powiedziałem, mianowicie, że w szkołach i społeczeństwie rozważana jest kwestja wprowadzenia języka rosyjskiego, jako jednego z przedmiotów w szkole. Muszę powiedzieć, że w ostatnich czasach otrzymałem cały szereg podań od szkół i komitetów rodzicielskich, ażeby pozwolić wykładać język rosyjski; zgodziłem się pozwolić wykładać ten język, jako przedmiot nieobowiązkowy z tym warunkiem, że rodzice poniosą wszelkie koszty z tem związane.- P. Donald mówi więc o wprowadzeniu tego języka w niektórych szkołach na miejsce niemieckiego.-

"Lietuvos Žinios" w związku z interwiewem Ministra Oświaty Czepińska, -

"Lietuvos Žinios" N. 269. Artykuł p.t.: "Jaka winna być szkoła". Streszczenie:

Oświadczenie Ministra Oświaty w prasie dało wyczerpującą odpowiedź na wszelkie czynione mu przez kłószczoników i narodowców zarzuty w związku z jego polityką w dziedzinie szkolnictwa. Bez wątpienia interwiew ten p. Czepińska uczyni dobre wrażenie nie tylko w lepszej części społeczeństwa litewskiego, lecz i zagranicą. Tolerancja, bezstronność, przetrzymywanie się ustawy - oto podług Ministra Oświaty - punkty wyjścia jego polityki,...

Nie może licować z godnością szkolnictwa litewskiego profanowanie odbębności narodowych... Szkolnictwo litewskie nie może iść śladami szkolnictwa rosyjskiego za czasów carskich.

Co się tyczy zakładania szkół litewskich, to istotnie, czyż są podstawy po temu, by obwiniać Ministra Oświaty o rzekomo prowadzoną przezeń akcję polonizacyjną. Czyż może on nie liczyć się z Konstytucją i brać na siebie obowiązki agitatora.-

rozważając na zakładanie szkół polskich, nie należy nie
wykroczone przeciwko prawu, 2. 5 i 6 ustawy o szkołach państw-
kowych przewiduje wyznaczenie normy uczniów i miejscowości dla jed-
nej szkoły państwowej, ministerstwo ma prawo powołać zakłady
szkół i dla ministerstwa norm, 2. 45 zaś ustawy o szkołach
państwowych przewiduje, że nie ma prawa powołać zakłady

Ministerstwo oświaty chciało przesłać rządowi
zgodnie z tym paragrafem.
Skoro konstytucja zapewnia Polakom, jak również innym
mniejszościom narodowym, prawo zakładania szkół narodowych, nie-
dopuszczalne jest zamykanie tego prawa i jakichkolwiek innych, nie-
mających nic wspólnego z pedagogiką względów.

Tu wskazuje się na to, że w Wilnie szkoły litewskie są
umieszczone i przedstawiane, lecz z tego, że Polska polityka w
Wilnie jest niezgodna i nieudana, nie wynika, że szko-
ły litewskie winny być również nieudane i nieudane, Ma-
jąc litwinów, zawsze było nader przyjemnie, gdy przedstawiano
innych narodów podnieśli ludność i tolerancję litwinów; dla-
tego nigdy nie będzie się na takie osoby, którzy dali prawo
mówić o litwie, jako o barbarzyńskich i niekulturalnej narodowości.

Co prawda, większość naukowców i mianowników do nowo-
otwieranych szkół polskich nie ma czasu, Pozostawiając jednak
w szkołach litewskich kilkanaście naukowców, bez czasu oraz
wiedząc, że w szkołach litewskich jest również znaczny procent
naukowców bez czasu, nie można być surowym względem Pol-
skich; dlatego zgodzić się do 1927-28 roku szkolnego zamia-
nować do szkół polskich naukowców bez czasu, uważając, że
nie ma możliwości przez nich języka litewskiego.

Jeżeli chodzi o mnie, nie mam nic do polonizacji, lecz i o
zrozumienie w związku z tymi rozmowami ze znanym w Europie
publicystą angielskim sir Robertem Donaldem. Pan Donald odpowiedział
całkiem prawdziwie, że, co mi powiedział, minowicie, że w szko-
łach i społeczeństwie rosyjskim jest kwestia wprowadzenia języ-
ka rosyjskiego, jako jednego z przedmiotów w szkole. Muszę powie-
dzieć, że w ostatnich czasach otrzymałem cały szereg podań o
szkół i komisję rosyjskich, aby pozwolić wykładać ten język, jako
język rosyjski; zgodziłem się na warunki, że rodzice poniosą
przedmiot nieobowiązkowy a tym warunkiem, że rodzice poniosą
jakie koszty z tym związane. P. Donald mówi więc o wprowadzeniu
tego języka w niektórych szkołach na miejsce niemieckiego.

"Litwa" w związku z
formowaniem Ministerstwa Oświaty

skas...
"Litwa" 22.9. Artkuł p.t.: "Jaka winna być szko-

ła". Streszczenie:

Oświadczenie Ministra Oświaty w sprawie dalszego wycopania
z odpowiedzi na wszelkie pytania mu przez krakowian i na-
dawać zarzut w związku z tym polityką w dziedzinie szkolnic-
wa. Rozważając interwiew ten p. Gapiński, którymi dobre wra-
nie nie tylko w sprawie części społeczeństwa litewskiego, lecz i
zamiarem, tolerancją, bezstronnością, przyzwyczajenie się ustawy -
oto podnieść Ministra Oświaty - punkt wyjścia tego polityki...
Nie może liczyć z podobnościami szkolnictwa litewskiego
profesorów i odpowiedni narodowych... Szkolnictwo litewskie
nie może być dla nami szkolnictwa rosyjskiego za czasów carskich.
Co się tyczy zakładania szkół litewskich, to istota
czuwać podstawy go temu, by opóźniać Ministra Oświaty o rzekomo
prowadzone przesłuchania. Czyż może on nie liczyć
się z konstytucją i prąd na siebie obywatelski i polityczny.

Tej rzeczy winno dokonać samo społeczeństwo. Zdaje się, posiada ono dostateczną ilość agitatorów. Zamiast wzniecania po miastach rozruchów woleliby lepiej iść pośród spolszczonych obywateli i wykazywać im szkodliwość propagandy polskiego ziemianstwa. - Wówczas i zmieni obywatele rychelej zrozumieją, że ziemianstwu chodzi nie o oświatę, lecz o dwory, któreby były im pozwracane z ciałą zapanowania ich wpływów. -

"T r i m i t a s" o p o l o n i z o w a n i u p r z e z
m i n i s t r a C z e p i n s k a s a L i t w y . -

"Trinitas" N. 45 z 18/XI. Artykuł p.t.: "Polonizatorzy Litwy"

Streszczenie:

Z ciałą powstania niepodległego państwa litewskiego na porządek dzienny wpłynęła również kwestja mniejszości narodowych. Z biegiem czasu kwestja ta stawała się coraz bardziej palącą, aż wreszcie dosięgła punktu kulminacyjnego, kiedy minister oświaty p. Czepinskas pragnie widocznie pobić rekord "tolerancji" budzącej poważną troskę społeczeństwa litewskiego. P. Czepinskas powinienby ze względu na historyczne nieszczęścia narodu litewskiego stanowczo ostrożniej obchodzić się z tak potężnym narzędziem, jakim jest szkoła ludowa i nie pozwalać rozpanoszyć się w niej wszelkim szantażystom politycznym. - Przedewszystkiem należałoby zdefiniować istotę mniejszości narodowych na Litwie. Żydzi są na Litwie Żydami, Niemcy - Niemcami, Rosjanie zaś Rosjanami. - Natomiast z określeniem mniejszości polskiej sprawa jest znacznie trudniejsza. W większości wypadków ma się do czynienia ze spolonizowanymi przez obszarników i księży polskich Litwinami. -

Po upadku Polski narodowcy polscy przystąpili do polonizacji Litwinów, Białorusinów i Ukraińców z myślą odbudowy dawnej Rzeczypospolitej w jej historycznych granicach. Najłatwiej miała iść sprawa z ludem litewskim, jako z masą, pozbawioną inteligencji i literatury, a prztem posiadającą wspólną z ludem polskim wiarę. Rachuby te nie były bezpodstawne. Przy pomocy organów zakonnych, zwłaszcza Jezuitów, udało się narodowcom polskim pokryć w końcu XVIII wieku i na początku XIX w. Litwę siecią szkół polskich. Owocem tego było spolonizowanie kilku pokoleń i kleru litewskiego. Ci świeżo upieczeni polonizatorzy, którzy częstokroć własnym nazwiskom dodawali końcówki polskiej, szerzyli polonizację kraju dalej. Nawet emigranci litewscy w Rosji nie uchronili się przed wpływem polizacyjnym parafii katolickich, które były jedynie zamaskowanymi placówkami polskości. -

Z mapy dzisiejszej Litwy wyraźnie wynika, że wspaniałe polskie w morzu litewskim zachowały się tam, gdzie istniał pierwotnie bądź wielki dwór pański, bądź klasztor. -

Szczególnie atoli gorliwie pełnili "misję polonizacyjną" plebanowie wiejscy. Im to głównie przypisać należy takie zjawiska, że w danym wsi, czy zaścianku najstarsze pokolenie /dziadkowie/ słabo posiada polski, młodsze /ojcowie/ słabo rozumie litewski, najmłodsze zaś /dzieci/ - mówi wyłącznie po polsku. Skoro najstarsze pokolenie wymrze, polskość święcić będzie tryumfy. -

Z polonizacją walczyć jeła szkoła litewska odrodzonej Litwy. Wszelako nie nadługo. Ostatnio min. Oświaty p. Czepinskas ślepo stosując paragrafy Konstytucji bez oglądania się na dobro kraju daje się terroryzować jednostkom złej woli. Ogół litewski jest świadkiem powstania nowych kilkudziesięciu szkół polskich. Polonizacja kraju wre, za sprawą różnych pp. Lausów, Giżwińskich i t.p.

Spółeczeństwo litewskie domagać się winno zamknięcia tych nowych gniazd polskości. -

"Darbininkas" o polityce Ministerstwa Oświaty. -

"Darbininkas" N. 47. Artykuł p.t.: "Po za polonizacją zacznie się rusyfikacja". Streszczenie:

Minister Oświaty prof. Czepinskas postanowił widocznie całkowicie szkolnictwo krajowe zdenacionalizować. Znane już są "zasługi" p. Ministra na polu polonizacji. Obecnie przystępuje p. Czepinskas do prac rusyfikacyjnej. Miał bowiem p. Minister współpracownikowi "Manchester Guardian" oznajmić, iż niezadługo zamierza wprowadzić w szkołach litewskich przymusową naukę języka ~~litewskiego~~ rosyjskiego. -

"Manchester Guardian" komunikując tę wiadomość, dodaje, że Litwa ujawnia bliskie pokrewieństwo z Rosją pod względem psychiki, obyczajów i religii /?/. Człowiek prawd tych miał dziennik angielski również od prof. Czepinskasa się dowiedzieć.

"Rytas" w związku z odrzuceniem interpelacji w sprawie szkół polskich. -

"Rytas" N. 264. Artykuł L. Girv p.t.: "Im nie śpieszno". -

Streszczenie:

W niezwykle szybkim tempie rozpoczęte zakładanie szkół polskich na Litwie wywołało całkiem uzasadniony odruch w całym zdrowo myślącym odłamie społeczeństwa litewskiego. To dążenie do zakładania szkół polskich ujawniające się wśród litewskich Polaków bądź spolszczonych Litwinów /który to ostatni objaw ma w większości wypadków miejsce/ to poruszenie warszawskich aspiracji - zwłaszcza wobec obecnego stanu stosunków polsko-litewskich, jest niczem innym, jak obaleniem z trudem rozpoczętej po wielu latach pracy nad przywracaniem do litewkości i to obaleniem ad maiorem Poloniae gloriam... Przecież każdemu, zdaje się, winno być jasnym, że utworzenie nieprzerwanej sieci placówek polskości, zwłaszcza wzdłuż linii demarkacyjnej, bądź koło Kowna, czy też na drodze ku Wilnu - jest najlepszym przygotowaniem do polskiej rewolty i przyszłym posunięciem a la Zeligowski. Możliwość tego rodzaju wystąpienia wykazała przecież niedawna P.O.W. i historia polskich "Strzelców Nadniemeńskich". Zdrowo myślący odłam społeczeństwa zaprotestował. Na ręce Prezesa Ministrów została wniesiona interpelacja, podpisana przez stronnictwa narodowe. Interpelanci domagali się uznania interpelacji za pilną, albowiem akcja polonofilska jest prowadzona z ogromnym pośpiechem i to, co będzie obecnie zrobione w ciągu miesiąca, wypadnie później odrabiać w ciągu całego szeregu lat. -

Jak wiadomo większość sejmowa - ludowcy z socjaldemokratami przy pomocy polskich przedstawicieli nagłość interpelacji odrzucili. Oczywiście - im nie śpieszno. -

Na szczęście sprawa ta jest rozumiana, jako rzecz niecierpiąca zwłoki nie tylko przez przedstawicieli frakcji narodowych w Sejmie, lecz i przez szersze społeczeństwo litewskie, które jeszcze nie poszło i nie pójdzie drogami moskiewską i warszawską, natomiast przez Kowno kroczy ku Wilnu... Nie uznanie tej sprawy jako pilnej jeszcze bardziej skłoni do szybszego reagowania ze strony szerszego społeczeństwa. -

Że rzecz ta nie cierpi zwłoki - pierwsza, jak zazwyczaj wszędzie, wykazała swym odruchem młodzież - młodzież litewska studenteria, urządzając niebawem w Kownie, który miał być protestem przeciwko polonizacji i jednocześnie bolszewizacji kraju. Rząd - widać - nie zechciał, by ta swego rodzaju fala protestu swobodnie i bez ograniczeń ujawniała się jako spokojna demonstracja. Rząd zabronił urządzenia demonstracji. Pomimo to demonstracja odbyła się, a okazany ze strony władz bezpieczeństwa publicznego sprzeciw, jedynie rozdmuchał całą sprawę i ujawnił, że rząd nie jest w stanie zrozumieć najistotniejszych potrzeb narodu. -

Fabrykowane protesty ludności przeciwko zakładaniu polskich szkół.-

"Lietuvos Zinios" N.267.-

Protest.-

Przed miesiącem w naszej okolicy dały się słyszeć pogłoski, że imieniem okręgu Karokiskiej szkoły powszechnej /wł. Ję-wiańska, pow. Trocki/ proszono odnośnie władze o założenie drugiej szkoły powszechnej we wsi Zabary, odległej o kilka kilometrów od Karokiszek, podanie zostało uwzględnione i szkoła założona.-

Ma mieszkańcy karokiskiego okręgu szkoły powszechnej zebrawszy się dn. 16 października 1926 r. i rozważwszy sprawę założenia szkoły w Zabarach doszliśmy do wniosku, że robota ta krzywdzi okolicę zarówno pod względem materialnym, jak i moralnym to też niniejszem protestujemy i oświadczamy, że z założeniem powyższej szkoły nie mieliśmy nic wspólnego i mieć nie chcemy, i że jest to owoc naszych okolicznych agitatorów - Franciszka Ruksztasa i innych.-

Następuje około 40 podpisów.-

Podobną rezolucję z protestem redakcja otrzymała z Małowskiego okręgu szkoły powszechnej gdzie w majątku Ponary pod wpływem agitacji, kierowanej przez Mickiewicza, założono drugą w danym okręgu szkołę. Protest jest podpisany przez 45-ciu zgórą przedstawicieli wsi.-

Komitet walki z Polakami i jego odezwy, - /Odezwy pogromowe terrorystycznej bojówki litewskiej/,-

"Dzień Kowieński" N.264 z 28/XI, r.b.

Dnia 2 listopada r.b. w Dzień Zaduszny cała ludność miasteczka Olity była żywo poruszona pewną wyklejoną na czerwonym papierze odezwą w języku litewskim, rozlepioną tego dnia wszędzie i na parkanach i na murach ulic i placów w miejscach najbardziej widocznych i ruchliwych miasta, jak np: naprzeciwko policji, na ul. Wileńskiej i in.-

Tekst odezw tej jest następujący:

Bracia Litwini.-

Zbiegli w ostatnich czasach z Litwy do Polski obywatele ziemscy zaczęli się usilnie przygotowywać do zagarnięcia Litwy. Podpisanie przez rząd litewski układu o nienapadaniu z ZSSR, ostudziło nieco gorące głowy, lecz wściekłość ich jeszcze bardziej się zwiększyła i według obecnych wiadomości Polacy jeszcze usilniej przygotowują się do zagarnięcia Litwy. W tym celu zamierzają oni zorganizować w Litwie powstanie. Dalsze układy z ZSSR ostatecznie doprowadziły Polaków do pomieszczenia zmysłów. Zamierzają oni zrobić wszystko, aby tylko zburzyć to, co Litwie może być pożytecznym i może wzmacniać jej egzystencję. Polacy wywierają obecnie silny nacisk w Lidze Narodów, od której żąda się wtrącenia do spraw Litwy w tym sensie, by zniszczyć to, co dotychczas Litwa uczyniła nieprzychylnego względem Polaków /np: układ z ZSSR/.-

Jeżeliby się to nie udało, Polacy zamierzają nas pokonać drogą gwałtu. W tym celu oni, Polacy, zaczęli u nas wewnątrz kraju usilnie organizować się i wprowadzić przeciwpolską akcję pod płaszczykiem zakładania wszędzie szkół polskich, gdzie nauczycielami będą ~~kazmxx~~ polscy szpiegi i organizatorowie. Taksamo usiłuje się zakładać polskie banki, stowarzyszenia rolnicze, biblioteki i t.d. Usiłują oni stworzyć gniazda powiackie dla walki z naszą niepodległością. Widząc grożące niebezpieczeństwo oraz, że społeczeństwo litewskie śpi sobie spokojnie, niczego nie przeczu-

wając i pozwalając na wzmocnienie się sługusów polskich, widząc, że ani jedna litewska organizacja, nie wyłączając Związku Strzelców, nie reaguje przeciwko prowadzonej przez Polaków polonizacji Litwy i zakusów na jej niepodległość, widząc, że rząd na to patrzy przez palce, my pierwsi decydujemy się odezwać i ogłosić tu, wewnątrz Litwy, walkę na śmierć lub życie sprzedawczykom.-

Więc wzywamy całe społeczeństwo litewskie, szaulisów i wszystkich, kto jeszcze czuje się Litwinem, ocknąć się, powstać przeciwko polskiemu smokowi i ogłosić mu wojnę, wojnę powszechną. Koniec więc wszystkim sługusom polskim, odwiecznym naszym wrogom. Do walki z polską gadziną, chcącą nas podstępnie ukusić.-

Precz z polskimi szkołami, wszystkimi towarzystwami polskimi i wszystkimi innymi gniazdami polonizacyjnymi powiatów.-

Niech żyje niepodległa Litwa ze stolicą Wilnem.-

Komitet Walki z Polakami.-

Odezwe tę, otwarcie wzglądając do walki z Polakami czytamy bez przeszkód tłumy ludzi, ponieważ był to dzień targu, przeniesionego właśnie z poniedziałku z powodu Wszystkich Świętych na wtorek 2 listopada. W miasteczku było dużo przbyłych ze wsi i okolic, odezwę więc czytano i komentowano przez cały dzień. Charakterystycznym jest, że chociaż odezwa ma charakter wybitnie pogromowy i podburzający, policja sama nie zrywała jej, usuwając ją z murów tylko na żądanie poszczególnych osób.-

W dwa tygodnie później około 15 właściciele kin, klubów kawiarni oraz księży otrzymali anonimowe listy tegoż "Komitetu walki z Polakami" z pogrózkami i żądaniem, by nie odnajmować Polakom sali, nie trzymać pism polskich, z wyjątkiem "Nowin" nie odprawiać nabożeństw i kazań po polsku, nie czytać ewangelji w języku polskim i t.d.

Niektóre z tych listów miały treść następującą:

Szanowny Panie.-

W związku z walką rozpoczętą z polonizacją w Litwie, stanowczo żądamy od Pana, abyś Pan po otrzymaniu tego listu, lecz w żadnym razie nie później niż do 15 listopada r.b. zaprzestał trzymania u siebie wszystkich pism polskich z wyjątkiem "Nowin"

Prosimy to zrobić dobrowolnie i uprzedzamy, że jeżeli Pan tego dobrowolnie nie zrobisz, to możesz się doczekać bardzo a bardzo nieprzyjemnego incydentu. Poza tem będziemy uważali Pana za stronnika Polaków i zdrajcę ~~Litwy~~ Litwy, o czem bezwzględnie ogłosimy publicznie.-

Komitet walki z Polakami.-

Wreszcie w ub. niedzielę 21 listopada w mieście ukazały się nowe odezwy tegoż Komitetu, zawierające imienny spis osób, z pośród miejskiej i okolicznej ludności polskiej, pracujących na niwie oświatowej naszego społeczeństwa. Paszkwił ten zaczyna się od słów:

Czuwajmy.-

Miejscowi wyrodki - Polacy zaczęli poważnie pracować prowadząc swą judaszowską robotę. W Piwoszunach, Mirosławiu, Meręczu, Olicie i in. miejscowościach zakładają oni polskie szkoły, łapiąc w swe sidła dzieci nieświadomych rodziców. By omamić ludzi jaknajwięcej, rozpoczynają oni wszędzie zakładać banki drobnego kredytu, np: w Olicie, Piwoszunach in. Tę judaszowską pracę prowadzą następujący sługusy polscy.-

Dalej następuje długi spis Polaków z insynuacjami o przeciwną działalność, szpiegostwo i t.d. Odezwa kończy się w następujący sposób.-

Rodacy Litwini, słysząc również od niektórych Litwinów nieprzychylnie zdanie o naszym Komitecie, który się utworzył dla walki z Polakami. Niektórzy pracę naszą uważają za dziecinną, nie poważną, ale dlaczego Wy, którzy się podajecie za prawdziwych Litwinów, dlaczego nie reagujecie na pozwolenie Czepinskasa zakładać polskie szkoły tam, gdzie one są całkiem niepotrzebne, dlaczego nie śledzicie za przeciwpolską akcją prowadzoną przez wrodków Litwy, szpiegów polskich, dlaczego wy milczycie ze skłóconymi rękami? Nie jesteśmy faszystami i nie idziemy, ani pójdziemy przeciwko jakiej bądź władzy litewskiej, lecz tylko ogłaszamy Polakom wojnę na śmierć i życie, wojnę, w której nie będziemy przebierali w środkach dopóty, dopóki Polacy ~~nie~~ będą wrogami Litwy.

Prosimy wszystkich Litwinów otworzyć oczy i spojrzeć na może poważniej niż my, lecz nie drzeć i milczeć.

Niech odrodzi się w nas miłość do ojczyzny i narodu.

Komitet walki z Polakami.

W nocy z dn. 22 na 23 b.m. przez nieznanego i niewykrytych dotąd sprawców zostały wbito sztyb w oknach lokalu Banku Żydowskiego w Olicie. Według najbardziej prawdopodobnych przypuszczeń, chuligaństwo to zostało dokonane w związku z organizowaniem zebrania Nadniemeńskiego Polskiego Towarzystwa ~~Krajanek~~ Drobnego Kredytu w Olicie, które się odbyło właśnie w lokalu tym w niedzielę 21 b.m.

"Dzień Kowieński" akcję "Komitetu walki z Polakami" omawia w sposób następujący:

W okrutnej nieprzerwanej katordze, jaką stał się nasz był narodowy we własnym rodzimym kraju, przywykliśmy już do różnych nad nami gwałtów i podłości. Nie uginając czoła przed brutalną nawałnicą litwinizacji, nie zaprzędając swego oblicza polskiego ani dla chleba, ani tracąc je, mimo zalewające nas zewsząd fale wyharadawiania, niesiemy ze stoicyzmem swój krzyż, świecimy bowiem wierzymy w przyjście i zwycięstwo Sprawiedliwości. Dzięki ciągłym szturchancom okryci guzami i krwawymi sińcami, jedynie być może, straciliśmy normalną wrażliwość, jesteśmy w znacznym stopniu znieczuleni na ból i krzywdy. Pomimo jednak, iż nawykliśmy do niemal codziennie czynionych nam wstrząsów, wiadomości, jakie nadeszły ostatnio z Olity, zelektryzowały i przejęły grozą do głębi naszą opinię publiczną. Anonimowo smarowano nam sztyby, anonimowo fałszowano pisma, rzucono bomby i zdechłe psy do szkół na zebrania i wieczorki, bezczeszczono groby cmentarne, urządzano krwawe łaźnie w kościołach. To wszystko było i jeszcze bardzo nie dawno. I nie tylko, zawsze anonimowo, lecz też zawsze bezkarnie. Lecz diabelski pomysł utworzenia "Komitetu walki z Polakami" zaćmił swoją potwornością wszystkie metody, stosowane względem nas dotąd przez do czynienia z terrorystyczną bojówką dla walki z polskością i Polakami, która tymczasem ogranicza się pogrózkami, ogłaszaniem list proskrypcyjnych i t.p. O tego jest jeden tylko krok do pogrómów, których przedsmak zresztą już widzimy w potłuczeniu sztyb z racji nowo założonego Banku Polskiego. Łatwo sobie wyobrazić grozę sytuacji miejscowej ludności polskiej, niepewnej swego życia i mienia, wydanej na pastwę organizowanego teroru, ten gorsze go, iż jest on zamaskowany. - Pobłogosławiona przez poprzednie rządy krikszczoniów polakożercza kampania zaczyna wydawać coraz obfitszy plon. W jednym z serii swych artykułów ogłaszanych w lecie w r. ub. w urzędowej "Lietuvie" p. Vygandas-Puryckis m.in. pisał: "To też ujarzmione przez Polaków ludy winny dążyć do wzniesienia na świecie jeśli nie filolituizmu, filoukrainizmu i filobiałorusizmu, to w każdym bądź razie polonofobii". Na apostoła zaś, który ma głosić tę nową ewangelję nienawiści do Polaków, według wyobrażenia autora artykułu, jest powołany właśnie naród litewski. Skutki popularyzowania i zaszczepiania podobnych idei widzimy dziś w Olicie. Trudno jednak jednocześnie nie widzieć, że w ten sposób zapoczątkowano hazardową i niebezpieczną grę, której następstwa mogą być nieobliczalne.

X. KRONIKA, a/ Zagraniczna.-

Dementi wiadomości o rozpoczęciu handlowych stosunków pomiędzy Litwą a Polską.- Niektóre pisma powtarzają wiadomość, podaną przez wileńskie "Słowo" o oficjalnem pozwoleniu rządu litewskiego, wydanem 18 listopada na wóz z Polski do Litwy 5.000 kg. żelaza. Tłumaczy się to, jako początek otwartego handlu, pomiędzy Polską a Litwą. Po sprawdzeniu tej wiadomości w odpowiednich burzędach państwowych "Elta" podaje, iż rząd litewski w danym wypadku jedynie w drodze wyjątkowej pozwolił pewnemu miejscowemu przesiłowcowi w Litwie przewieźć pozostały w r. 1920 za linią demarkacyjną po stronie polskiej materiał jego fabryczny do fabryki znajdującej się po tej stronie linii. Dlatego też przewiezienie wymienionego materiału odbyło się pod dozorem specjalnie wydelegowanego urzędnika ministerstwa skarbu i przed stawiciela policji. Również materiału tego jest znacznie mniej, niż podaje "Słowo". Wobec tego z całą stanowczością należy podkreślić, iż takiego rodzaju pozwolenie w żadnym wypadku nie może być uważane za początek otwartego handlu pomiędzy Litwą a Polską, ani za precedens do uzyskania pozwolenia na prowadzenie handlu.- /Elta/.-

Uprzywilejowanie towarów sowieckich w Litwie.- "Idische Stimme" dowiadyuje się ze źródeł kompetentnych, iż delegacja litewska w Moskwie w czasie rokowań w sprawie zawarcia umowy handlowej wyraziła gotowość udzielenia importerom sowieckim 30% zniżki z taryfy celnej..

Konsulat łotewski w Rakiszkach.- Łotewskie ministerstwo spraw zagranicznych zamierza utworzyć w Rakiszkach pow. Jezioroskiego honorowy konsulat. Nie znaleziono tylko jeszcze odpowiedniego kandydata.-

W Związku odzyskania Wilna.- Jak podaje Elta praca Związku odzyskania Wilna szybko się rozwija nie tylko w Kownie, lecz też na prowincji. W oddziałach pracuje przeważnie inteligencja wiejska - nauczyciele, urzędnicy, i księża.- Do współpracy w związku zostaje wciągnięty również lud. Akcja oddziałów jest prowadzona w kierunku organizowania odczytów w sprawie wileńskiej, urządzania wieczorów, zbierania ofiar oraz wogóle w spopularyzowaniu sprawy wileńskiej. W oddziałach zakładane są biblioteczki przeważnie z książek, w których są przedstawiane kwestje związane z Wilnem. Do pracy związku przyczyniają się w niemałym stopniu i specjalne sekcje uczniowskie. Fundusze związku tworzą ofiary. Najwięcej ofiar otrzymują od Litwinów amerykańskich. Związek pragnie wciągnąć do pracy nad wyzwoleniem Wilna wszystkich obywateli, bez różnic partyjnych i klasowych. Olicki oddział związku odzyskania Wilna zorganizował 18 listopada w sali Klubu Społecznego odczyt na temat: "Perspektywy odzyskania Wilna". Odczyt wygłosił główny instruktor związku W. Uzdawinis. Po odczycie odbyły się ponowne wybory do komitetu wykonawczego oddziału, do którego zostali wybrani: Naczelnik pow. Olickiego p. Misiurewiczus p. Stankewiczus i inni. Na członków związku zapisało się na miejscu około 20 ludzi. /Elta/.-

W kołach dyplomatycznych.- Attache holenderskiego poselstwa w Litwie p. Joukheer R. Teixeira de Mattos został przeniesiony w inne miejsce i z rezydencji poselstwa wyjechał do Kopenhagi.-

Nowym francuskim attache morskim dla państw bałtyckich i Skandynawji z rezydencją w Rydze został wyznaczony na miejsce kap. de Vennin - kap. Still.-

Konsul holenderski w Kownie p. Schim van der Loeff wyjechał na trzy tygodnie zagranicę. Sprawy konsulatatu w zastępstwie prowadzi p. Stegman. /Elta/.-

Prasa argentyńska o Litwie i kwestji wileńskiej.- W związku z pertraktacjami litewsko-sowieckimi miejscowe organa prasowe jak "La Razon" "La Prensa" zwłaszcza ten ostatni w swych N. 20680 z 28 września zamieszcza na pierwszej stronie dużemi literami następującą wiadomość: Traktat gwarancyjny pomiędzy Litwą a Rosją Sowiecką mocą którego Wilno zostaje przyznane Litwie, posiada duże znaczenie z punktu widzenia polityki międzynarodowej.-

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

W tym celu należy...

Dalej czasopismo jeszcze większymi literami podaje: pertraktacje o neutralność pomiędzy Litwą a Rosją sowiecką - to duży cios dla Polski i gwarancją przeciwko antysowieckiemu blokowi Bałtyckiemu. - Późem następuje szczegółowy opis podług informacji z Londynu z dn. 27 września. /United/.

b/ Kronika gospodarcza.-

K o n i e dla Z.S.S.R. Przedstawicielstwo handlowe ZSSR zawarło układ z litewskim Związkiem Kooperatyw rolnych w sprawie zakupu w Litwie koni. Związkowi polecono zakupić nieograniczoną liczbę lekkich koni - trakienów oraz pół krwi. Oprócz tego prowadzone są układy z kłajpedzką fabryką celulozy w celu zakupu jej wytworów. Co się tyczy cen, należy przypuszczać, że w najbliższym czasie sprawa ta będzie załatwiona. /Elta/.

Termin składania podań w sprawie majątków rozparcelowanych do 1925 r. - Urząd Reformy Rolnej d-12 listopada uchwalił skargi i podania w sprawach majątków przeznaczonych na parcelację, w których prace nad pomiarem ziemi zostały zakończone już w r. 1925 i osadnicy faktycznie władają wyznaczonymi im działkami ziemi, przyjmować tylko do 1 stycznia 1927 r. później zaś podanych skarg w tych kwestiach wcale nie rozpatrywać. Uchwała została potwierdzona przez p. Ministra Rolnictwa.

Litewski bilans handlowy za październik jest bierny. - W październiku r. b. eksport Litwy dosięgnął 21,9 mil. lit., a import 22,8 mil. lit. Eksport za październik jest większy od eksportu za wrzesień o 4 mil. lit., import zaś jest mniejszy od importu za wrzesień o 800 tys. lit. W ciągu 10 miesięcy r. b. eksport Litwy wynosi 204,9 mil. lit., import - 199,8 mil. lit., czyli eksport przewyższa import o 5,1 mil. litów. /Elta/

Narada finansowa w Banku Emisyjnym Dnia 20 listopada odbyła się w Banku Emisyjnym narada w sprawie sytuacji finansowej w Kownie. Naradzie przewodniczył dyrektor Banku Emisyjnego prof. Jurgutis, poza tem brali w niej udział przedstawiciele banków kowieńskich. Narada zdecydowała, iż przy istniejącej obecnie sytuacji na rynku pieniężnym nie sposób uzyskać pożyczki na warunkach dogodniejszych niż te, jakie przedłożyła firma "Ullén and Co". Niepodobna również uzyskać większej pożyczki wewnątrz kraju. Ścisłe określonych uchwał narada jednak nie przyjęła.

Fundusz meljoracyjny - Departament Reformy Rolnej Ministerstwa Rolnictwa kończy opracowanie projektu ustawy o funduszu meljoracyjnym. Funduszem tym będzie zarządzał Litewski Bank Ziemski. /Elta/.

Statystyka bezrobocia - Dnia 26 listopada liczba zarejestrowanych bezrobotnych na Giełdzie Pracy w Kownie wynosiła 2,972 ludzi, 1556 zarejestrowanym udzielił zatrudnienia Zarząd Miejski

c/ Kronika wewnętrzna.-

Rezolucja posiedzenia komitetu centralnego socjalistów co do dalszego udziału w Rządzie - W związku z wypadkami niedzielnymi Minister spraw wewnętrznych Pożela, złożył sprawozdanie na nadzwyczajnym posiedzeniu komitetu centralnego partii socjaldemokratycznej. Minister zdał sprawę z przebiegu demonstracji, która została wywołana przez wrogów obecnej władzy. Policja zachowała się taktownie i wobec tego argumenty interpelantów są bezpodstawne. Po przedyskutowaniu sprawozdania Ministra, komitet centralny uznał, iż postępowanie władz było poprawne. Zatem komitet radził nad dalszym udziałem prof. Czepinskasa i Ministra Pożelki w rządzie. Socjaldemokraci wstąpili do Gabinetu jedynie na pół roku i wobec tego obecnie gdy ten półroczny termin dobiegł kresu, obydwa ministrowie zgłosili swe ustąpienie z rządu. - Komitet centralny mając na względzie szereg doniosłych kwestyj, jakie załatwia obecnie Sejm, postanowił, iż ministrowie socjalistyczni pozostaną w gabinecie aż do Nowego Roku, czyli do otwarcia konferencji stronnictwa socjaldemokratycznego, która ma się rozpocząć 2 stycznia.

of Kronika w ewangelizacji

Z r z e c z e n i e s i ę p r z e z d r . S t e p o n a - w i c z u s a g o d n o ś c i I I w i c e m a r s z a ł k a S e j m u . - Ks. Steponawiczus na mocy odpowiedniej uchwały frakcji chrz.dem. wystąpił z Prezydium Sejmu, zrzekając się godności drugiego wicemarszałka. Uchwała frakcji chrz.dem. motywuje konieczność wystąpienia ks. Steponawiczusa z Prezydium tem, iż nie chce przyczynić się do popierania w jakibądź sposób pośredni lub moralny polityki rządu szkodliwej w jej mniemaniu dla narodu litewskiego i niepodległości państwa.-

W y d a l e n i e o b c o k r a j o w c ó w . - Za przekroczenie § 22 ustawy paszportowej t.j. za zamieszkanie w Litwie bez dokumentów zostaje wydalona z granic państwa obca poddana Helena Orłowicz. Za także przekroczenie zostaje wydalony obcokrajowiec, mieszkaniec Oli-ty Szulima Girsch Jakubowski z rodziną.-

W s z e c h l i t e w s k i z j a z d l u d o w c ó w . - Na ostatnim posiedzeniu komitetu centralnego stronnictwa ludowców postanowiono zwołać w początkach grudnia wszechlitewski zjazd ludowców w Kownie. Na zjeździe wystąpią niektórzy ministrowie z referatami w sprawie wewnętrznej i zewnętrznej polityki.-

Z m i a n y w D e p a r t a m e n c i e L e ś n y m . - W związku ze zniesieniem sprzedaży materiału drzewnego w drodze przetargów i wprowadzenia sprzedaży bezpośredniej organizacja pracy w Departamencie Leśnym Ministerstwa Rolnictwa uległa zmianom. Skasowano komitety gminne do spraw leśnych, przekazując zaopatrywanie niezamożnej ludności w materiał opałowy samorządom, a sprawę ściągania opłat za otrzymane materiały drzewny Ministerstwu Skarbu. Poza tem w związku z wykreśleniem niektórych pozycji na utrzymanie Departamentu Leśnego ma ulec redukcji jego aparat administracyjny. Przewiduje się usunięcie kontrolerów, leśniczych bez stanowiska i części gajowych. Kilka leśnictw zamierza się zupełnie skasować, przydzielając je do innych.-

W G a b i n e c i e M i n i s t r ó w . - Gabinet Ministrów przyjął zmianę ustawy o stopniach wojskowych. Na miejsce dotychczasowych lejtenantów i starszych lejtenantów wprowadzone są stopnie: młodszy lejtenant i lejtenant. Gabinet Ministrów przyjął projekt ustawy o zwracaniu kosztów podróży urzędnikom państwowym. /Elta/.-

Z n i e w a ż e n i e k o ś c i o ł a i c e r k w i w J u r b o r g u . - W nocy z dnia 17 na 18 listopada nieznani zło-czyńcy dopuścili się zniszczenia przyrządów kościelnych i profanacji Sakramentu Najświętszego w kościele w Jurborgu. Sledztwo wszczęte na-jutrz stwierdziło, iż zło-czyńcy dostali się drabiną przez okno i że wewnątrz również posiłkowali się drabiną, która stała za ołtarzem. Zni-ważone przyrządy kościelne znaleziono rozrzucone dokoła ołtarza. Ta-kiej samej zbrodni dopuszczono się w miejscowej cerkwi, w której ob-razy wiszące na ścianach zostały pozrywane.-

B. N a c z e l n i k p o l i c j i p o w i a t u s z a w e l s k i e g o p r z e d s a d e m . - "Rytas" N. 242 podaje: Pro-ku-rator okręgowego sądu szawelskiego sporządził ostatnio akt oskarże-nia przeciwko b. naczelnikowi policji pow. Szawelskiego p. Paszkiewiczowi. Oskarża się go o to, że na jego rozkaz podczas ostatnich wypadków sejmowych wrzucono do lokalu redakcji "Siaulių Naujienos" /Nowiny Szawelskie/ bombę. Decyzja sądu zapadnie 4 grudnia r.b. Zeznawać bę-dzie ok. 30 świadków.-

d/Kronika z zakresu spraw polskich i innych mniejszości narod.

T r e ś ć i n t e r p e l a c j i f r a k c j i c h r z . d e m . i n a r o d o w c ó w w s p r a w i z a j ś ć n i e d z i e l n y c h . - Jak podajemy w niniejszym Biuletynie w dz. III, 23 listopada w Sejmie została złożona nagła interpelacja trzech frakcyj chrz.dem. /chrz.dem. darbo federacja i ukin.saj./ frakcji na-rodowców i partji gospodarzy w sprawie zająć w ub. niedzielę 21 listo-pada. Olbrzymi tekst interpelacji streszcza się według "Rytasa" w sposób następujący: posłowie pięciu frakcyj narodowych w Sejmie stwierd-żają, że przez smutne wypadki niedzielne rząd wykazał, że 1/zapomniał

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową politykę państwa wobec Niemców i Polaków. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową politykę państwa wobec Niemców i Polaków.

1. Mr. Maczelski is a Polish American, born in Poland, and is now residing in the city of New York.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako wrogi naród. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako wrogi naród.

1/10/1918

wolę narodu, odbiegł od ideałów narodu i ponieważ zaczątki samej jego niepodległości; 2/nieprawnie zakazał pochód studentów; 3/policja zawczasu uplanowała krwawą ekspedycję; 4/urządzone przez nią krwawe zajścia nie miały miejsca w Litwie od czasów Murawjewa Wieszatela; 5/przewodzili im sami ministrowie; 6/rząd uciekając się do takich sposobów podkopuje fundament niepodległości narodu; 7/aprobuje i popiera komunistów i innych wrogów państwa. - Interpelacje podpisali w imieniu frakcji chrz. dem. M. Krupawiczus, dr. L. Bistras i A. Szmulksztis w imieniu frakcji narodowców - prof. Woldemaras, w imieniu frakcji federacji pracy /darbo feder./ - P. Radzewiczus i dr. A. Milczus, w imieniu partji gospodarzy - R. Skipitis i J. Aleksa. -

Re z o l u c j a s t u d e n t ó w l i t e w s k i c h n a m i t y n g u 21 l i s t o p a d a w s p r a w i e "p o l o n i z a c j i L i t w y". - Studenci zebrani w niedzielę 21 listopada w Domu Ludowym na mitingu w sprawie szerzenia się bolszewizmu i tak zw. "polonizacji Litwy" powzięli następującą rezolucję: "Mityng studentów litewskich, który odbył się 21 listopada w sali Domu Ludowego, zważywszy, iż w Litwie świadomie prowadzona jest polonizacja naszego narodu, szczególnie przez szkoły, oraz stwierdzając w tem czynną pomoc rządu, podczas gdy w kraju Wileńskim i Sejneńskim strożą się okrutne prześladowania nie tylko szkół litewskich, lecz w ogóle wszystkiego co nosi zabarwienie litewskie, uchwalili: 1/Złożyć ostry protest przeciwko akcji Rządu, by zaprzestął polonizowania Litwy; 2/Oznajmić o tem całemu społeczeństwu litewskiemu, by przyłączyło się ono do wspólnego protestu i moralnego potępienia tych kroków Rządu". -

L i s t o t w a r t y p. K r i s t u t i s a d o s t u d e n t ó w "p a t r j o t ó w". - P. K. Kristutis, student, któremu zabroniono przemawiać na polakożerczym mitingu w Kownie, wystosował na łamach "Lietuvos Zinios" list otwarty do studentów "patriotów" treści następującej: Gdy podczas mitingu wystąpiłem, by wyrazić swój pogląd w sprawie polityki rządowej w szkołach i rzekomej "bolszewizacji" kraju, Panowie wszczęliście najokropniejszy hałas i postępując nieprawnie nie daliście mi dokończyć rozpoczętej mowy. Podczas, gdy więc stronnicy panów wypowiedzieli dużo słów o znaczeniu wolności i demokracji, zmusiliście mnie do milczenia pogrozkami i nieprawym postępowaniem. Nie dość tego, Kiedy jeden z waszych mówców, wypaczając sens moich słów, nieszlachetnie poniżał moje imię, Panowie chociaż słyszeliście com powiedział, daliście poklask podburzającej mowie mówcy... Być może ze względu na te same "interesa", kiedy mpo mitingu wyszedł na ulicę, trzech "patriotów" z grona Panów chciało mi dać "nauczkę", aż musiałem się ukryć w mieszkaniu nieznajomego oficera przy ul. Sejmowej? Przy tej sposobności, muszę Panom zaznaczyć, że entzjastyczne "potępienie" przy wykreślanu mnie z "listy" Litwinów nie zmieniło moich zapatrywań, jak również nie przestraszyły pogrozki wyrzucenia przez okno z sali Domu Ludowego na ulicę. Muszę jeszcze zaznaczyć, że potępienie Panów, nie jest jeszcze potępieniem narodu, od którego tak lubicie przemawiać. Nie wykażecie mi występkę przeciwko zasadom demokracji, by społeczeństwo miało mnie potępić. Sądzę, że patrioci są ~~nieszkodliwymi~~ niebezpieczniejsi dla niepodległości Litwy niż sami bolszewicy. -/- Konstanty Kristutis, /Domas Klausutis/. -

K o n d o l e n c j a w y r a ż o n a p r z e z P r e z y d e n t a f r a k c j i c h r z e ś c j a ŋ s k i e j d e m o k r a c j i i u k i n. s a j. a w a n t u r n i k o m s t u d e n t o m. - Frakcja chrz. demokracji ogłosiła następującą kondolencję awanturnikom niedzielny: Tobie, narodowo usposobiona młodzież litewska, która dnia 21 listopada r. b. ucierpiałaś w Tymczasowej Stolicy od ostrych nahańek byłych komisarów i kopyt końskich nskanej przez nich policji - za to, żeś chciała pokazać całemu narodowi, iż nie wygasa najświętsza miłość Ojczyzny w sercach młodzieży litewskiej - wyrażamy wyrazy serdecznego współczucia. - Frakcja Chrześcijańskiej Demokracji, Prezes Dr. L. Bistras. -

Kondolencja Frakcji Ukininku Sajunga miała następujące brzmienie: Do przedstawicielstwa młodzieży uniwersytetu litewskiego w Kownie, Frakcja Ukininku Sajunga wzburzona niesłychanym dotychczas okrucieństwem policji, która idąc za rozporządzenia "prawdziwej demokracji" bije nahańami i trątuje kopytami końskimi całkiem niewinną

naszą młodzież, spokojnie rozchodzącą się z zebrania, surowo potępia postępowanie rządu, który zabronił studentom uczcić poległych, za niepodległość Litwy i wyraża głębokie współczucie wszystkim tym, którzy ucierpieli przy spełnianiu wzniosłego obowiązku obywatelskiego. Frakcja Ukininku Sajungi jest najgłębiej przekonana, że cios zadany ideałom narodu, podniesionym przez najlepszym jego synów, pobudzi cały naród do bezwzględnej walki z tymi, którzy zamierzają go zakuć w łańcuchy kajdany niewoli i prosi przedstawicielstwo Młodzieży Akademickiej o wyrażenie poszkodowanym studentom i studentkom słów współczucia. Prezes Frakcji Ukininku Sajungi. /-/ A. Stulginskis, Sekretarz, /-/ A. Walawiczus, -

O t w a r c i e k o w i e ŋ s k i e g o o d d z i a ł u O g ó ł n e g o P o l s k i e g o Z w i ą z k u Z a w o d o w e g o L u d z i P r a c y . - W niedzielę 14 listopada w Kownie w sali Stowarzyszenia Opieki Matki Boskiej przy placu Ratuszowym odbyło się zebranie organizacyjne Kowieńskiego oddziału Ogólnego Polskiego Związku Zawodowego w Litwie Ludu pracującego i robotniczego, zebrała się pełna sala. Przybyli również przedstawiciele sfer robotniczo-rolniczych z prowincji. - Celem zebrania więc było otwarcie kowieńskiego oddziału Związku oraz wybór zarządu tego oddziału. - Zebranie zagałę o godz. 3 minut 30 przez Tymczasowego Centralnego Zarządu Związku pos. T. Giżvński. Na przewodniczącego zebrania został wybrany p. K. Wołkowcki, na sekretarza p. Z. Ugiński, do przewodnim zaproszono również delegata z Kiejdan b. posła do sejmiku p. W. Rumpła. - Ze sprawozdaniem w imieniu założycieli związku wystąpił pos. Giżvński, który przedstawił pracę komitetu organizacyjnego nad opracowaniem i zalegalizowaniem statutu Związku. Praca tego Komitetu, obranego w składzie 12 osób przez zjazd 12 września, została zakończona pomyślnie i 23 października Naczelnik miasta Kowna i pow. statut zatwierdził. Podpisały go, jako założyciele, z upoważnieniem Komitetu Organizacyjnego następujące osoby, które zgodnie ze statutem pełnią obowiązki tymczasowego Zarządu Centr. Zw. do chwili zwołania Zjazdu przedstawicieli oddziałów: T. Giżvński, L. Mikuczewski, B. Paszkiewicz, C. Stefanowicz, W. Swiderski, M. Szvduk, i K. Wołkowcki. W dalszym ciągu p. Stefanowicz wygłosił krótki referat o historii i znaczeniu zrzeszeń robotniczych. Następnie odbyła się dyskusja, którą zamocili ją niektórzy prowokator litewski. Po szybkim zlikwidowaniu incydentu z nieproszonym gościem zebranie bez przeszkód odbyło się do końca. Do Zarządu zostali wybrani: pp. K. Wołkowcki, L. Władyszewski, J. Karpowicz, T. Giżvński, W. Syrunowicz, J. Iwanowski i L. Mikuczewski. Na członków komisji rewizyjnej pp. J. Andronowicz, E. Mikuczewski i B. Mickiewicz. Takie same zebranie odbyło się w dniu 21 listopada w Poniewieżu, gdzie do Zarządu Oddziału Poniewieskiego zostali wybrani: pp. W. Snarski - prezes, Uszpolewicz - wiceprezes, Sipowicz - skarbnik, Bołocki - sekretarz oraz Todowiański, J. Chmielewski i Downorowicz - członkowie. W skład Komisji rewizyjnej pp. A. Chmielewski, Turczvński i Warsza. -

O t w a r c i e n o w e j s c e n y p o l s k i e j w K o w n i e . - W sobotę dn. 27 listopada o godz. 6 m. 30 wiecz. w nowo odremontowanym lokalu Stowarzyszenia Opieki Matki Boskiej odbyło się otwarcie nowej sceny. -

Z a m k n i ę c i e ż y d o w s k i e j s z k o ł y ś r e d n i e j w K r e t v n d z e . - Z powodu niezastosowania się do przepisów Ministerstwa Oświaty zostaje zamknięta od 1 stycznia 1927 r. żydowska szkoła średnia w Kretvndze. /Elta/. -

P r o j e k t a u t o n o m j i m n i e j s z o ś c i o w e j ż y d o w s k i e j f r a k c j i S e j m u . - "Idische Stimme" podaje, iż żydowska frakcja sejmowa zredagowała już ostatecznie pierwsze 35 artykułów projektu autonomji mniejszościowej. W końcu bież. tygodnia projekt ten zostanie opublikowany. -

G r a t u l a c j e m n i e j s z o ś c i n a r o d o w y c h L i t w y d l a W i l f a n a . - Frakcje mniejszościowe sejmiku wysłały list do przewodniczącego mniejszości narodowych w Europie posła parlamentu włoskiego, dr. Wilfana, w którym wyrażają swe zadowolenie z powodu uwolnienia jego z aresztu. -

e/ Kronika Klaipėdzka.-

N o w y D y r e k t o r j a t . - "Memeler Dampfboot" N. 277 z 26 listopada r.b. podają: W nocy z dnia 25 na 26 listopada r.b. sformowany został nowy dyrektorjat. Gubernator Zaikauskas mianował prezydentem dyrektorjatu p. Wiljama Falka, dyrektora browaru akcyjnego i b. członka dyrektorjatu. Bezpośrednio po objęciu stanowiska mianował p. Falk pp. Scharffettera i Borcherta członkami dyrektorjatu. Nowy dyrektorjat nazwał się "Dyrektorjatem Pracy". Wiadomość powyższą zaopatrzyło "Memeler Dampfboot" w komentarz następujący: Cicho, rzeczby można trwożnie sformował się nowy dyrektorjat. Skład jego, a w jeszcze większym stopniu nazwa "Dyrektorjatu Pracy" wywołały w całym kraju poząpiwanie i zdziwienie. Tym razem również nie trzymano się ani zasad demokratycznych, ani też parlamentarizmu. Sejmik jest zaskoczony. Osobie samego p. Falka nie zarzucić nie można. Natomiast nominacja p. Scharffettera i Borcherta stawia sejmik w trudnej sytuacji: p. Scharffetter, jak wiadomo wystąpił z dyrektorjatu wspólnie z p. Simonajtisem. Niezrozumiałem więc jest ponowne objęcie stanowiska przez członka, solidaryzującego się z p. Simonajtisem, któremu Sejmik wyraził votum nieufności. P. Borchert zaś oddawna trwa w kłótni z Sejmikiem i marszałkiem Krausem. Trudno więc pojąć, jak mógł się zgodzić na nominację. Naogół przeto widoki przewięcia nowego dyrektorjatu przez sejmik nie przedstawiają się zbyt pomyślnie. Za plecami nowego dyrektorjatu kryje się czyjaś tajemnicza ręka, która tem wszyskiem chce dyrygować, lecz spotyka się z należytą oceną Klaipėdzian.-

f/ Kronika z zakresu robót publicznych.-

O f e r t a d u Ń s k a n a b u d o w ę m o s t u w K o w n i e . - Dnia 18 listopada odbyło się połączone posiedzenie sejmowych komisyj budżetowo-finansowej i ekonomicznej, na którym Kierownik Ministerstwa Komunikacji i Minister Skarbu referowali propozycję pewnych firm duńskich zbudowania mostów aleksoskiego i słobodzkiego. Mosty mają być zbudowane w ciągu trzech lat od dnia zawarcia umowy i kosztować: słobodzki 4 miliony lit, aleksoski zaś 5,5 mil. lit. Most aleksoski ma być żelazny, środkowa część jego będzie mogła być podnoszoną dla przejścia statków. Most zaś przez Wilję ma być konstrukcji żelazno-betonowej. Budowę mostów zamierzaniem jest rozpocząć słobodzkiego na wiosnę 1927 r. aleksoskiego na wiosnę 1928 r. Kredytu na dokonanie tych prac firmy duńskie udzielają za gwarancją swego rządu na termin pięcioletni licząc po 6% od faktycznie rozchodzonej sumy. - Komisja do powyższej oferty odniosła się przychylnie, polecając rządowi prowadzenie dalszym rokowań. Ponieważ ogólna suma proponowanego przez Duńczyków kredytu wynosi 11 milionów litów, kosztu zaś zbudowania mostów sięgają 9,5 mil. lit. więc pozostałe 1,5 mil. lit. będą najprawdopodobniej użyte na cele podniesienia w kraju mleczarstwa lub pożyczki m. Kownu. Jak głosi urzędowy komunikat Elty z dnia 25 listopada zbudowanie obu mostów według projektu firmy ma wynosić 9.500.000 lit. mostu aleksoskiego - 5.500.000 i słobodzkiego - 4.000.000 lit. Należy przypuszczać, że kiedy firma przedstawi ściśle opracowany projekt i kosztorys suma ta nieco się zmniejszy. - Opłatę należną firmie budującej most Ministerstwo Komunikacji będzie spłacało w ciągu 5 lat, według planu, który opracuje Ministerstwo Finansów.-

g/ Kronika oświatowa.-

K o m i s j a m u z y c z n a . - Z rozkazu Ministra Oświaty p. Czepinskasa utworzona została komisja w skład której wchodzi: J. Wienożinskis, jako prezes, C. Piotrowski, zastępca prezesa oraz członkowie J. Naujalis, St. Szymbkus i J. Grodis. Komisja ma za cel zbadać poziom naukowy szkół muzycznych w Kownie i Klaipėdzie i opracować zasadniczy projekt połączenia obu szkół w jedną. - /Elta.-

